

Núm. 219
JULIOL-SETEMBRE 2014

lluita

obrera

*Quan els treballadors
fan vaga, no és que no
vulguin treballar, sinó que
volen fer-ho en millors
condicions.*

Francesc Layret

CCOO
50 anys
d'història
de Catalunya
1964-2014

sumari

JULIOL-SETEMBRE 2014

ENTREVISTA 4
Owen Jones "Cal una esquerra organitzada i prou forta per poder donar sortida al cabreig de la gent"

FISCALITAT 7
Cal una reforma fiscal més justa

DRETS FONAMENTALS 10-11
CCOO impulsa una campanya en defensa del dret de vaga i contra l'escalada repressiva cap als treballadors i sindicalistes

OCUPACIÓ 12-14
CCOO alerta de l'augment de la precarietat als llocs de treball

El sindicat s'oposa al fet que agències privades col·laborin amb el Servei Públic d'Ocupació

El programa de Garantia Juvenil espanyol neix sense recursos suficients al nostre país

Quina és la realitat del nostre mercat de treball?

ANIVERSARI 16-17
El sindicat convida a participar en els actes organitzats per commemorar els 50 anys de CCOO de Catalunya

ELECCIONS SINDICALS 18-19
Comença el període de màxima concentració d'eleccions amb CCOO com a primer sindicat de Catalunya

SECTOR 22-26
La Catalunya industrial, una vieja reivindicació de CCOO

Caixes d'estalvis: adéu a un model social d'entitat financera

L'educació pública és més lliure

50
anys
construint
presentis i futurs

La força del treball, de Luis Barboza

editorial

Amb precarietat laboral i salaris baixos no hi ha recuperació

El darrer informe de l'OCDE (Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic) sobre les perspectives d'ocupació alerta que les baixades de salaris i la precarietat produeixen molt patiment social i són contraproductius per a la recuperació de l'economia. També l'OIT (Organització Internacional del Treball), en el seu darrer informe "España: crecimiento y empleo", adverteix que no hi ha motius que justifiquin noves reduccions salarials.

CCOO ho diem des de l'inici de la crisi. L'estratègia de l'austeritat dels governs de Catalunya i Espanya sota les directrius de la UE ha fet augmentar l'atur i les desigualtats, al mateix temps que ha fet empobrir bona part de la població treballadora, i això és un last per a la demanda interna.

La reducció de la capacitat adquisitiva de la població s'ha fet de forma desigual: les pèrdues s'acumulen en els sectors de rendes mitjanes i baixes, mentre que es produeix una concentració de renda en la població més rica. La pobresa s'ha estès a la població treballadora i, per tant, avui, tenir feina no és garantia per sortir de la pobresa.

Les retallades de salaris i la precarietat laboral tenen conseqüències negatives per a les persones i també frenen la recuperació econòmica. Aquesta és una de les raons per les quals l'índex de preus de consum (IPC) es troba en taxes negatives.

Per això l'OCDE i l'OIT alerten que si continuen aquestes polítiques als països més castigats per la crisi s'allunyan la creació d'ocupació i la recuperació de l'economia.

Més i millors salaris, i ocupació de qualitat i protecció social per a qui no té recursos són l'alternativa per sortir de la crisi. Amb una fiscalitat justa i equitativa que equipari les rendes del capital amb les del treball i persegueixi el frau i l'evasió fiscal.

No podem esperar, és el moment de canviar l'empobriment i el patiment de molta gent. Cal recuperar el poder adquisitiu de salaris i pensions, i impulsar el teixit productiu i l'ocupació de qualitat. I s'ha d'apostar per uns serveis públics de qualitat per recuperar els drets de ciutadania i el salari social. ■ **Dolors Llobet**

Catalunya: un país on viure i treballar amb drets

CCOO de Catalunya, en el marc dels actes de l'11 de Setembre, ha presentat les propostes del sindicat per construir un país on viure i treballar amb drets.

Unes propostes elaborades a partir dels debats organitzats per la Fundació Cipriano García i que tenien com a punt de partida l'Informe sobre les desigualtats socials a Catalunya, elaborat pel CERES (Centre d'Estudis Sindicals).

Les polítiques de retallades i les reformes regressives dels governs a Catalunya i Espanya ens han allunyat de la Unió Europea en benestar i han provocat l'increment de les desigualtats, la devaluació salarial, la precarietat laboral i la desocupació massiva, en especial en les persones joves. La pobresa ha crescut de forma més intensa que en pràcticament tots els països de la Unió; una quarta part de la població catalana es troba en risc de pobresa i/o exclusió social i ha augmentat la taxa de pobresa infantil.

La reforma laboral respon a una estratègia de competitivitat que es basa en la reducció dels costos laborals i en una major precarietat en l'ocupació. Ha accelerat la destrucció de llocs de treball i la substitució de llocs fixos per temporals i de treball a jornada completa per treball a temps parcial. Torna a augmentar la desigualtat de gènere per l'empitjorament de la situació de les dones en termes d'atur, pobresa i precarietat laboral.

En aquest context, destaca la figura del treballador o treballadora pobre, que tot i tenir ocupació obté uns ingressos per sota del llindar de la pobresa.

La disminució de la capacitat adquisitiva de les famílies catalanes s'ha repartit d'una forma gens equitativa: les pèrdues s'acumulen en els sectors de rendes mitjanes i baixes mentre que es produeix una concentració de renda en la població més rica.

Per construir la Catalunya que volem, cal eradicar les polítiques de retallades i im-

pulsar reformes imprescindibles que tinguin com a objectiu millorar el benestar de les persones. Entre les més urgents, hi ha: una reforma fiscal progressiva que equipari rendes salarials amb el capital i que persegueixi el frau i permeti una major redistribució de la riquesa; un reforçament de la negociació col·lectiva que garanteixi el poder adquisitiu dels salaris, i una renda garantida de ciutadania que assegurï a totes les persones sense ingressos els mínims per a una vida digna.

El nou finançament per a Catalunya

CCOO és ferma partidària d'un nou finançament per a Catalunya que superi un dèficit fiscal històric que afecta negativament la competitivitat de l'economia catalana i en debilita l'estat del benestar. Però cal assegurar que els recursos que es puguin obtenir amb una millora del finançament no s'utilitzin per abaixar impostos als rics, sinó que tinguin com a objectiu revertir les retallades, garantir l'estat del benestar i promoure polítiques públiques que impulsin un canvi de model productiu.

La defensa d'allò que és públic ha de ser un objectiu prioritari de l'acció de govern. És necessari un sector públic potent i eficient que generi ocupació en sectors clau per al futur del país i el benestar de les persones, com l'ensenyament i la salut. Per això, ens oposem a les privatitzacions

dels serveis públics, que han contribuït de forma important a l'acumulació de riquesa per part d'una minoria i estan sovint en l'origen de fenòmens de corrupció.

Necessitem un nou model de creixement basat en l'economia productiva, orientat a satisfer les necessitats de les persones i sostenible en termes mediambientals. Hem de promoure la creació d'ocupació de qualitat incrementant la inversió pública i privada en recerca i innovació, i potenciant la formació i qualificació professional per generar un creixement basat en millores de la productivitat. En aquest sentit, cal fer de la indústria un motor de la recuperació econòmica.

Hem de modernitzar les relacions laborals i democratitzar les empreses, facilitant, de forma negociada, la seva flexibilitat interna per abordar els problemes organitzatius i productius tot garantint els drets dels treballadors i les treballadores.

Drets de ciutadania

Hem de reforçar la democràcia promovent la participació directa de la ciutadania en els temes que l'afecten i que són del seu interès. El dret a decidir és un principi democràtic que cal defensar i que s'ha de poder exercir de forma àmplia tant pel que fa al marc institucional com en relació amb el model social. ■ **Dolors Llobet**

CCOO torna a reivindicar la Catalunya social l'11 de setembre

El passat 11 de setembre, CCOO de Catalunya va participar en la tradicional ofrena floral davant el monument de Rafael Casanova, a Barcelona, que es va fer conjuntament amb les entitats de la campanya "Per una Catalunya social" i, de nou, va tenir com a motiu central la reivindicació del dret a decidir i el rebuig a les polítiques de retallades que està duent a terme el Govern.

CCOO de Catalunya també va formar part de la V de la Via Catalana, amb l'objectiu de mostrar el suport al dret a decidir, i a la convocatòria de la consulta ciutadana del 9 de novembre, però sense oblidar les reivindicacions dels drets socials i l'oposició a les polítiques regressives que empobreixen la ciutadania de Catalunya. ■

“Cal una esquerra organitzada i prou forta per poder donar sortida al cabreig de la gent”

OWEN JONES

és un escriptor i periodista britànic, autor del llibre *Chavs: la demonització de la classe obrera*

■ **El teu llibre ha tingut un èxit inesperat i ha retornat al debat el concepte de “classe”, que semblava esgotat.**

La raó per la qual vaig escriure el llibre va ser per recuperar el debat sobre la “classe”. Avui es dona per fet que tot és classe mitjana. Això és molt útil perquè ha eliminat qualsevol mena de debat sobre com es distribueix el benestar i el poder en la societat britànica. Quan el govern conservador arriba al poder, amb ell també hi va la classe més privilegiada de la societat britànica. Gent d'Eton i de les escoles d'elit que imposen polítiques que beneficien les persones de dalt i que castiguen les de baix. Els darrers cinc anys, la riquesa de les 1.000 persones més riques al Regne Unit s'ha doblat. Per això em va resultar impossible no parlar de classe. Penso que l'esquerra necessita el debat de classe per continuar existint, i aquest era un bon motiu... Però volia escriure un llibre que no s'adreces tan sols a la gent de l'esquerra, sinó a persones que tinguessin un compromís polític. Volia adreçar-me a un públic més ampli.

■ **30 anys després de Thatcher, al sud d'Europa assistim a una estratègia política que ens recorda amb força la que descrius al teu llibre que es va executar als anys 80 al Regne Unit. Com és que han trigat tant?**

El neoliberalisme i el seu projecte s'han implantat a diferents llocs i de diferents

maneres. La primera experiència va ser a Xile, el 1973, amb el general Pinochet contra el Govern d'Allende. A Gran Bretanya va ser amb Margaret Thatcher, gràcies a una oposició dividida i al sistema parlamentari britànic, que li va donar la victòria amb el 44% dels vots. Thatcher va destruir el moviment sindical començant pel sector més fort, el dels miners, el 1984. Va utilitzar l'atur per afeblir el poder del treball organitzat. Tenien molt clar que per canviar les coses calia una crisi, i a finals dels 70 ja n'hi havia una. Això és el que els neoliberals sempre han fet: quan hi ha una crisi l'aprofiten per als seus propòsits. Gran Bretanya va ser un dels primers exemples. L'esquerra, també ara amb la crisi financera, sol pensar, d'una manera potser una mica ingènua, que en sortirà reforçada. Però recordem que això no va passar als anys 30 —d'allà en va emergir el feixisme— ni tampoc va passar als anys 70, d'on van sorgir el thatcherisme i el reaganisme. Aquesta crisi també s'ha utilitzat d'una manera perversa, com una oportunitat per convertir la crisi dels mercats en una crisi del deute públic. L'esquerra era tan feble, estava tan fragmentada i tenia tantes mancances, que han estat capaços d'utilitzar això per anar encara més lluny del que pensaven. És el mateix que ha passat a l'Estat espanyol, on, com al Regne Unit, s'ha aprofitat la crisi per atacar el benestar, per privatitzar el sistema sanitari públic anant contra els drets que encara els queden als treballadors i treballadores.

■ **Aquesta dinàmica també s'ha alimentat d'un nou individualisme, d'una fixació pel consumisme que ha impedit que hi hagués una resposta de tipus col·lectiu?**

Gran Bretanya és una societat classista on sovint el que decideix qui ets és el que consumeixes i el que portes posat. Thatcher va promoure l'individualisme i deia obertament que no hi havia societat, sinó una suma d'individus i les seves famílies. La idea és “earning and owning” (guanyar i posseir). S'utilitza una imatge de la democràcia centrada en la possibilitat d'adquirir coses amb béns que es van conquistant, primer els més rics i després baixant de nivell. Un exemple clar d'això és la blackberry. Al Regne Unit, el 10% més ric té 273 vegades més que el 10% més pobre. En altres ciutats com París la gent rica encara viu juntament amb la gent pobre, i així els pobres poden veure el que porten els rics; aquí el consumisme marca el discurs de classe. És difícil combatre això que passa a Anglaterra, a Espanya i a tot arreu.

■ **Aquesta tendència a promoure l'individualisme afebleix també la capacitat d'organitzar-se per part dels treballadors i treballadores. Quin paper estan tenint els sindicats actualment al Regne Unit. Quins són els seus principals reptes?**

Avui dia es presenta com a classe mitjana a tot el món, excepció feta de les restes de la classe obrera, que es presenta com

una cosa especialment nociva i marginal. La classe treballadora es relaciona amb una conducta antisocial i en el marc de tota mena d'associacions negatives. A Gran Bretanya hi ha el mite sobre aquesta subclasse que no té feina, quan el que hi ha és gent que de vegades té feina i de vegades no. També hi ha treballadors i treballadores que guanyen tan poc que necessiten l'ajut social. El punt clau és que la classe treballadora no és homogènia i continua constituint la major part de la societat; és un mite que sigui una minoria. El problema dels sindicats al Regne Unit és que la meitat dels treballadors i treballadores públics estan sindicats, però al sector privat aquesta tendència arriba tan sols al 14%. I la major part d'aquests treballaven abans al sector públic i van ser privatitzats. El segon ocupador més important al Regne Unit són els comerços i els supermercats, però també hi ha els centres d'atenció telefònica, on treballen un milió de persones que no estan sindicades. El grau d'organització en centres de treball com aquests no arriba al 10%. Això és un gran problema, ja que

“Volia escriure un llibre que no s'adreces tan sols a la gent d'esquerra, sinó a persones que tinguessin un compromís polític”

cal organitzar els treballadors precaris i els que guanyen menys. Els sindicats més importants estan intentant afrontar tots aquests problemes organitzant-se no tan sols al lloc de treball, sinó també a les comunitats, i això és important, perquè la gent actualment canvia sovint de lloc de treball. Allò que feien els pares de treballar tota la vida al mateix lloc gairebé ha desaparegut. Per això els sindicats han de canviar, tal com van fer als anys 80, quan tan sols els treballadors i treballadores qualificats estaven organitzats, i va aparèixer un nou sindicalisme que va començar a organitzar els no qualificats. Necessitem la mateixa revolució avui en dia per organitzar la gent que treballa al sector precari, amb salaris baixos, els aturats, també els de llarga durada o els joves sense feina.

■ **Dius que els treballadors i treballadores han perdut poder al lloc de treball, als mitjans de comunicació, a la política i a la societat en el seu conjunt. Aleshores, quins espais queden per organitzar-se i desenvolupar consciència en la classe treballadora?**

D'una classe treballadora que es trobava principalment a la indústria s'ha passat a una altra que treballa més en l'àmbit dels serveis. Abans les feines industrials sovint es desenvolupaven en el marc de comunitats on hi havia també altres tipus de contactes i xarxes. Això no passa amb els supermercats o amb els centres d'atenció telefònica. La gent va més d'una feina a l'altra, i això és una cosa de la qual el neoliberalisme és conscient i que afebleix la solidaritat. Per aquest motiu és tan important que s'organitzin els treballadors i treballadores no tan sols als llocs de treball, sinó també a les seves comunitats. La classe treballadora sempre ha estat fragmentada, i això ara s'intenta ampliar, confrontant els uns amb els altres. Es vol distreure l'atenció del veritable origen de la crisi per fer que ens fixem en el veïnatge. Es diu als treballadors i treballadores que tenen un sou que no és per això que s'han d'enfadar, sinó amb la persona aturada que viu a prop seu, que viu una vida fantàstica sense preocupacions i a costa seva. No t'enfadis amb el teu cap, sinó amb la infermera o amb el professor,

els quals tenen una pensió millor que la teva. No t'enfadis amb els polítics que no promouen la construcció d'habitatge assequible, sinó amb les persones immigrants que viuen en aquelles cases tan meravelloses. Però quan respon que hi hauria d'haver una distribució millor, que els de dalt haurien de guanyar menys, se'ns acusa de practicar la política de l'odi. Això és el que els neoliberals sempre han fet, i aquest és el gran repte. Per això necessitem un nou tipus de populisme de l'esquerra que redirigeixi la ràbia de la gent des de baix a dalt i que els permeti defensar els seus interessos. Perquè per molt que hi hagi diferències, també hi ha interessos compartits. I així és com es pot desenvolupar la solidaritat: compartint experiències. Necessitem unir-nos contra els que ens ofeguen; necessitem un populisme que elimini la resignació i redirigeixi la ràbia de la gent a altres objectius.

■ **La fragmentació no tan sols és entre els treballadors i treballadores, sinó fins i tot entre la mateixa esquerra, on la tendència a la divisió sembla endèmica i constant.**

Jo vinc d'una tradició d'esquerra molt vella, potser una mica orientada pel *labour movement*, i organitzada políticament, i crec en el lideratge, a tenir una agenda política alternativa. La nova esquerra sovint és molt resistent a jerarquies, al lideratge o a tenir una agenda concreta. Però el que seria més important és superar la fractura entre aquests dos grups. Ho veiem al Regne Unit, on tenim el moviment “occupy”, que, en gran mesura, s'inspira en els indignats espanyols. Penso que el que feien era cridar l'atenció sobre l'1% davant el 99%, però no sé si això pot canviar la societat perquè necessitaria una agenda política alternativa, organització i lideratge. Els indignats estan bé perquè odien l'estatus polític, però el problema és que no hi ha una esquerra organitzada i prou forta per poder donar sortida a aquest cabreig. El que és sorprenent és que, davant la crisi, qui ha perdut vots és l'esquerra, mentre que la dreta els ha augmentat. Sovint l'esquerra no vota. La manca de capacitat de donar sortida a la ràbia de la gent, la incapacitat de donar-los una veu és un problema. Necessitem un moviment organitzat que pugui canviar la societat. El

fenomen dels indignats és un factor positiu, però ha d'anar agafat de la mà d'altres experiències que els donin una veu.

■ **Sembla ser que el capital és prou conscient del perill d'una esquerra cohesionada i forta. Per això a una part intenten eliminar-la directament, traient-li tota legitimitat per participar en el joc democràtic...**

El que fan els mitjans és centrar-se sempre en els que malmeten la propietat pública. El 2011 hi va haver les més grans demostracions sindicals a Anglaterra, en la història recent, amb centenars de milers de persones, però els mitjans es van fixar en alguns anarquistes vestits de negre. Van posar el focus en ells, tot i que eren uns 50 i els altres eren centenars de milers. També hi ha molta gent que s'envia a la presó. Pel que fa a l'odi, probablement la seva raó de ser ve del fet que la societat britànica és una de les societats amb més desigualtat al món occidental. La demonització és l'esquelet ideològic de tota societat desigual, i té una funció important, perquè tota desigualtat és irracional, no té cap sentit. Per què algunes persones haurien de tenir tant de poder i de diners i les altres no? Per què al Regne Unit hi ha un milió de persones que depenen dels bancs d'aliments? Per què la gent ha d'escollir si posar la calefacció o donar de menjar als seus fills mentre hi ha tanta gent rica? És irracional, i la manera de racionalitzar-ho és dir que la gent que té molt ho té perquè ha treballat dur, perquè ha contribuït a la societat i són intel·ligents, i, en canvi, a la gent de sota no li agrada treballar, són estúpids. Aquesta demonització el que pretén és legitimar, justificar i racionalitzar la desigualtat. El que va fer el thatcherisme va ser canviar la percepció del que eren els problemes socials, de tal manera que la pobresa i la desocupació ja no eren problemes socials, sinó errors individuals. Si estàs sense feina és perquè no has treballat amb prou duresa. Si ets pobre és perquè no poses prou esforç a l'hora de millorar la teva situació. Cada aspecte és individualitzat.

■ **A l'altre extrem el que veiem és un replegament cap a posicions cada**

vegada menys europees i fins i tot properes a l'extrema dreta.

El BNP (British National Party) va obtenir gairebé un milió de vots en les eleccions del 2009, però es va aconseguir fer una forta campanya antifeixista i abaixar el nombre de vots. Després el que va sorgir va ser l'UKIP, que és un partit insurgent que té un fort suport de la classe treballadora. En gran part, els votants de l'UKIP volen la renacionalització de serveis com l'aigua o l'electricitat. Volen que els rics paguin més impostos així com consells que construeixin habitatges. I, al mateix temps, l'UKIP vol impostos plans, impostos suaus per a l'empresariat... De fet, la Unió Europea no es troba entre els tres principals problemes que identifiquen els que donen suport a l'UKIP. El que fan és dir: "Els vostres salaris estan baixant", quan ja estaven caient abans de la crisi. Els diuen que és a causa de les persones immigrants, que ells en són els responsables. S'aprofita la ràbia, i cedir part del seu espai al populisme de dretes ha estat una errada de l'esquerra britànica. Per això el que cal és refocalitzar la ràbia de la gent en les raons reals, és a dir en els banquers, en els que no paguen els impostos, i no pas en els immigrants. Cal dir als que donen suport a l'UKIP: "Mireu, tenim moltes coses en comú en l'àmbit econòmic", i així ho podem desinflar.

Jo sóc un demòcrata socialista i penso que el que cal és una alternativa. El que necessitem és un projecte internacional. Davant la globalització i el fet que l'austeritat és una estratègia àmplia, d'abast europeu, cal una nova esquerra que presenti un conjunt comú de demandes sobre els impostos als rics, l'evasió fiscal, la propietat dels bancs que han estat rescatats, etc. Aquesta demanda comuna s'ha de fer a escala europea, perquè en aquest moment hi ha molta pressió per portar la socialdemocràcia cap a la dreta, però no hi ha pressió des de l'esquerra per canviar la direcció. La cosa més important que hem de fer és arreplegar-nos a través dels mitjans socials i aconseguir crear una esquerra d'abast europeu que sigui capaç de canviar les coses. ■ **R. Bellera / J. Tébar**

Cal una reforma fiscal més justa

La reforma del PP fa que paguin més impostos els diners que provenen dels sous davant dels provinents de les grans fortunes o dels grans capitals

La reforma fiscal del PP promet reduir els impostos a tots els ciutadans i ciutadanes del país, tot i que la realitat és ben diferent i només se'n beneficiaran aquells que tinguin ingressos superiors als 75.000 € anuals i, més especialment, els que n'ingressin més de 200.000 a l'any.

CCOO demana una reforma dels impostos més justa, amb la qual paguin més aquells que més tenen i que no perjudiqui els treballadors i treballadores augmentant les diferències existents entre els més rics i la majoria de la població.

La reforma del PP fa que paguin més impostos els diners que provenen dels sous davant dels provinents de les grans fortunes o dels grans capitals. Això vol dir que, proporcionalment, pagaran més els treballadors que els rics.

Amb aquesta reforma, l'Estat deixa d'ingressar en concepte d'impostos uns 9.000 milions d'euros, fet que tindrà conseqüències greus en la qualitat dels serveis públics com la sanitat, l'educació o altres, que veuran encara més retallats els seus pressupostos. Això, a més, es veurà agreujat si s'apugen els impostos sobre el consum, com ara l'IVA, que paguem tots independentment dels ingressos que tinguem i que perjudiquen especialment els ciutadans de les classes mitjanes i baixes.

Lluita contra el frau

Per CCOO és imprescindible millorar el sistema fiscal i fer-ho de manera que no es permetin ni l'evasió d'impostos ni el frau fiscal, perseguint-los de manera eficient. Demana

nem un sistema fiscal eficaç, just i que sigui d'imposició directa, que faci desaparèixer les deduccions i els beneficis fiscals que compliquen els impostos i que només beneficien els més rics.

Necessitem una reforma que amplii el nombre de persones que contribueixen al sistema. Que paguin impostos els diners de les grans fortunes, el patrimoni, les herències i que les grans empreses i multinacionals també paguin per la seva activitat, evitant els fraus i les evasions. Només així, els impostos podran servir per resoldre els problemes reals de la gent, com l'atur, i ens ajudaran a sortir millor i amb menys desigualtats de la crisi. ■

CCOO de Catalunya se suma a la querrela pel cas Pujol

CCOO de Catalunya s'ha sumat a la iniciativa de la FAVB, la CONFAVC i altres entitats socials en relació amb la querrela presentada pel cas Pujol. CCOO de Catalunya considera necessària la participació de la societat civil per assegurar que la investigació d'aquest cas arribi fins al final i serveixi per abordar la forma de gestió dels recursos públics i evitar la seva malversació i el frau fiscal. CCOO considera que la lluita contra la corrupció, el frau i l'evasió fiscal és essencial per a la regeneració democràtica i la construcció d'un país per treballar i viure amb drets. ■

La Xarxa d'Acció Solidària impulsa la campanya "Amb material escolar, més igualtat"

La Xarxa d'Acció Solidària (XAS), de la qual forma part CCOO de Catalunya, impulsa una campanya per garantir que tots els nenes i nenes de Catalunya accedeixin a l'escola en igualtat de condicions, davant l'escenari actual de crisi que ha fet florir la situació crítica de moltes famílies, l'augment de la desigualtat social i el risc de pobresa i exclusió social. A Catalunya, aquesta situació afecta principalment la infància, on un 29% viu per sota del llindar de la pobresa.

Amb aquesta campanya, les entitats que formen la XAS, sense baixar la guàrdia a

l'hora d'exigir a les administracions públiques que assumeixin una educació gratuïta, de qualitat i equitativa per a totes i tots, volem en aquest moment crític fomentar la cultura de la solidaritat social i popular sensibilitzant la ciutadania sobre la gravetat de la manca de material escolar, denunciant la manca d'ajudes a les famílies i les escoles, i organitzant, promovent i canalitzant la solidaritat popular. Si voleu participar en la campanya podeu posar-vos en contacte amb la XAS a través de l'adreça electrònica xarxasolidaria@gmail.com ■

El sindicat participa activament en les mobilitzacions pel dret a l'avortament

evitar una discriminació de classe social: hi haurà dones que sí que podran marxar a l'estranger a interrompre un embaràs no desitjat i altres que no.

Consens contra la llei Gallardón

CCOO se suma al gran consens social, polític i professional contra aquesta postura del PP, que també provoca inseguretat en els treballadors i treballadores de l'àmbit sanitari. Així, des de la Secretaria de la Dona i Cohesió Social s'ha donat suport a diferents formes de protesta.

El sindicat ha participat activament en concentracions a diferents ciutats catalanes o en mobilitzacions unitàries a Madrid, per fer entendre al Govern central que la seva llei serà contraproduent en molts sentits. Juntament amb la Campanya pel Dret a l'Avortament o la plataforma Nosaltres Decidim, s'han impulsat accions per donar visibilitat a l'ampli rebuig a les propostes de Gallardón.

Rajoy aparca la llei i el ministre de Justícia dimiteix

En el procés de convocatòria d'una nova mobilització el 28 de setembre, pocs dies abans va arribar la notícia del president del Govern, Mariano Rajoy, que va anunciar que retirava la llei de l'avortament per manca de consens. Sens dubte, una gran victòria de la mobilització i de la democràcia. Aquesta decisió va obligar a dimitir el ministre de Justícia, Alberto Ruiz-Gallardón, en sentir-se plenament desautoritzat i desacreditat. Des de CCOO es continua treballant per la despenalització total de l'avortament i per la llibertat de les dones a decidir sobre el propi cos. ■

CCOO s'ha posicionat clarament contra l'Avantprojecte de llei de protecció de la vida del concebut i de la dona embarassada, impulsada pel Govern del PP i el seu ministre de Justícia, Alberto Ruiz-Gallardón.

Es tracta d'una normativa innecessària i irresponsable que torna a penalitzar l'avortament. L'avantprojecte ens retorna a abans de la despenalització de l'any 1985, i oblida mesures preventives, respectuoses amb els drets de les dones i de cohesió social. Certament, després les dones de la llibertat i la capacitat de decidir sobre el seu cos, i suposarà posar en risc la seva salut i seguretat. A més de l'evident discriminació per raó de gènere, l'avantprojecte no pot

CCOO rechaza la ley de mutuas porque otorga mayor poder al empresariado

CCOO rechaza la ley de mutuas que quiere aprobar el Gobierno del PP porque aumenta el poder de los empresarios, torpedea la sanidad pública y abre la puerta a la privatización de la Seguridad Social. La ley permite que las mutuas gestionen cualquier actividad de esta entidad.

CCOO de Catalunya ha analizado el Proyecto de la ley de mutuas y el Real decreto 625/2014, aprobado el 18 de julio por el Gobierno del PP, que regula determinados aspectos de la gestión y el control de los procesos por incapacidad temporal en los primeros 365 días de su duración, con efectos a partir del 1 de septiembre. Este RD modifica la Ley General de la Seguridad Social en relación con el régimen jurídico de las Mutuas de Accidentes de Trabajo y Enfermedades Profesionales. CCOO ha analizado las dos normas a la vez, ya que el Proyecto de ley de mutuas que está en fase parlamentaria recoge todo el contenido del Real decreto.

El Gobierno, aprobando estas normas, ha otorgado más poder a las mutuas, dándoles un mayor control económico y médico en los procesos de baja por enfermedad. Es importante destacar que el Gobierno ha rectificado por la presión ejercida por

CCOO y el resto de los agentes sociales y ha suprimido de las normas la referencia del silencio administrativo que otorgaba a las mutuas el poder de dar el alta médica. CCOO rechaza la reforma porque, a su juicio, posibilita que las mutuas gestionen cualquier actividad de la Seguridad Social y se conviertan en policías y fiscales de los trabajadores y los médicos, generando incertidumbres, puesto que en la norma todo queda abierto a un posterior desarrollo reglamentario.

El control se va a ejercer a los trabajadores y trabajadoras desde el primer día de la baja por enfermedad común con la posibilidad de que la mutua pueda extinguir la prestación económica. Esto supondrá que los trabajadores tengan que ir enfermos a sus puestos de trabajo, si la mutua lo considera.

Trabajadores y médicos, bajo sospecha

Las normas ponen bajo sospecha a los trabajadores, a los que se achaca una conducta fraudulenta y defraudadora de las bajas por enfermedad, y a los médicos de atención primaria, que verán mermadas sus competencias en la atención de sus enfermos cuando necesiten una baja o un alta laboral.

El Gobierno del PP con estas normas pretende potenciar el negocio de las mutuas y aplicar nuevos recortes a los derechos de los trabajadores. El carácter universal de la sanidad pública se cuestiona por criterios economicistas, aumentando las desigualdades sociales.

Es un proyecto de ley injusto, ineficaz y anticonstitucional.

Si quieres ampliar la información, puedes acceder al web del sindicato, donde encontrarás el informe de CCOO sobre la ley de mutuas. ■ **Luisa Montes**

Las mutuas se pueden convertir en policías y fiscales de trabajadores y médicos

<http://www.ccoo.cat/eres/documents/informes/butjur-15.pdf>

Oposició al deteriorament de la sanitat pública catalana

El model sanitari català es caracteritza per l'existència d'una xarxa sanitària pública (Siscat) amb gran varietat de proveïdors, diversitat de formes de gestió i on també es contracta activitat a centres privats que no formen part del Siscat. Aquest model se sustenta en una contínua confusió entre el que és públic i el que és privat, que, alhora, ha permès que les retallades s'hagin pogut aplicar de forma selectiva, el que ha provocat que ens trobem amb empreses privades que han vist incrementada la seva contractació mentre d'altres de públiques l'han vista disminuir.

Des del Departament s'està intentant culminar el procés de transformació de la sanitat catalana debilitant, en la mesura del possible, els centres públics i, especialment, l'Institut Català de la Salut (ICS), creant la falsa imatge que es tracta d'una organització ingovernable, rígida i burocratitzada. Un cop assolit això és més fàcil justificar els projectes de transformació que tenen per objectiu incorporar l'ICS a l'entramat on es confonen els interessos públics i privats. Només així es poden explicar els projectes de Lleida i Tarragona que només serviran per debilitar, si no eliminar, l'empresa pública ICS, antiga aspiració del conseller des que presidia una de les principals patronals del sector.

Des de CCOO ens oposem a qualsevol projecte del Govern que tingui com a objectiu afavorir els interessos privats en contra dels generals de la població, continuarem treballant en la defensa de la sanitat pública i, com no pot ser d'una altra manera, col·laborarem en totes les reformes que tinguin una voluntat real de millorar l'atenció que rep el conjunt de la ciutadania. ■ **Joan Canals**

ATLANTIS
grup assegurador

El servei assegurador de **CCOO**

Contracta la teva assegurança d'Auto i aconsegueix...

La nostra diferència:

Qualitat, preu i compromís social

- Primer grup assegurador certificat en gestió ètica i solidària: segell EthSI.
- Invertim sense ànim especulatiu i amb criteris ètics.
- Fons de Solidaritat per a organitzacions benèfico-socials i clients.
- Garantia gratuïta de protecció d'assegurances per desocupació.
- 24 milions de clients a Europa avalen la nostra forma d'entendre l'assegurança.

Informa't al teu sindicat o als telèfons:

901 500 400 / 93 496 47 97

www.atlantis-seguros.es

Promoció "Auto" vàlida fins al 31.12.14 i "Vida" vàlida fins al 31.12.14. Pots consultar les condicions de les promocions a www.atlantis-seguros.es, o a les nostres oficines.

CCOO impulsa una campanya en defensa del dret de vaga i contra l'escalada repressiva cap als treballadors i sindicalistes

Actualment, uns 200 treballadors i sindicalistes a tot l'Estat, uns 15 a Catalunya, es troben afectats per procediments administratius i penals per participar en la convocatòria, l'extensió o l'organització d'una vaga, especialment les vagues generals que van tenir lloc els anys 2010 i 2012.

Les actuacions repressives que està duent a terme el Govern del PP estan dirigides clarament a reprimir la resposta social a les injustes polítiques de retallades socials i laborals. La criminalització dels sindicats i l'ofensiva penal contra el dret constitucional de vaga van en contra del mateix sistema democràtic.

Fa temps que a l'Estat espanyol i a Catalunya estem assistint a una escalada d'acusacions, imputacions i peticions de presó dirigides a treballadors i treballadores, responsables i militants del moviment sindical per haver exercit el legítim dret constitucional de vaga. Això respon a una manera de governar que es caracteritza per la progressiva restricció de drets i llibertats bàsiques de la ciutadania que conformen el nostre model d'estat social i democràtic de dret que regula la mateixa Constitució. La persecució de la llibertat sindical és una més de les iniciatives del Govern del Partit Popular per retallar llibertats públiques i limitar drets, com és el cas de les reformes del Codi penal, de la Llei de seguretat ciutadana o la que nega la gratuïtat de la justícia. L'actuació contundent contra el sindicalisme democràtic i els seus representants té com a objectiu generar por i fer escarments públics a aquells que posen dificultats a l'aplicació de mesures antisocials. De fet, és un atac contra l'existència mateixa del sindicalisme democràtic i la seva funció constitucional.

Un dret fonamental qüestionat

La Constitució espanyola recull la vaga com un dels drets fonamentals del nostre estat social i democràtic. També la inclou

la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea i la reconeix com a dret fonamental l'Organització Internacional del Treball (OIT). Durant més de 35 anys, els treballadors i treballadores de Catalunya i Espanya han exercit el dret de vaga amb normalitat democràtica. Ara, però, aquest dret és qüestionat per les autoritats públiques i això es veu en les desenes i desenes de causes judicials i actuacions penals que estan patint un gran nombre de treballadors i delegats sindicals que van participar legítimament en les vagues convocades contra les reformes laborals. Els encausats, que ja són uns 200, segons els serveis jurídics de CCOO, són acusats de suposades activitats delictives durant el desenvolupament d'aquestes vagues generals i altres conflictes d'empresa.

Penes desproporcionades

Són molts els casos en què les penes imposades a treballadors i sindicalistes són absolutament desproporcionades. Es demanen penes de presó que superen els tres anys per a dues treballadores de Galícia que van llençar pintura en una piscina en la vaga del 2010; de quatre anys i mig per a la secretària general de CCOO de les Illes Balears per trencar, suposadament, un vidre en una parada d'autobús, o de vuit anys per a vuit sindicalistes d'Airbus que participaven en un piquet informatiu de la vaga general del 29 del setembre del 2010. Tot plegat un gran despropòsit que contrasta amb la suavitat amb què tracta la justícia persones relacionades amb accions de gran corrupció política i econòmica.

CCOO considera que la sanció que s'imposi per a activitats il·legítimes relacionades amb les vagues hauria de ser proporcional al delictes o a la falta comesa.

A Catalunya són una quinzena els treballadors i treballadores encausats per suposats aldarulls en vagues generals o conflictes laborals d'empresa. Els serveis jurídics del sindicat treballen en la defensa d'aquestes persones per evitar que es cometí una gran injustícia amb elles.

És el cas de l'estudiant Ismael Benito, que, a la vaga general del 29 del març de 2012, va ser detingut juntament amb dos companys, acusats de formar part d'un grup organitzat per generar aldarulls. Els tres van estar més d'un mes a la presó de Quatre Camins, malgrat no haver tingut res a veure amb els actes vandàlics que es van produir a la tarda. L'Isma i els seus companys formaven part d'un piquet informatiu durant el matí a l'avinguda Diagonal de Barcelona. O també el cas de Ricardo Vercher, que és treballador del metro de Barcelona i delegat sindical de CCOO. En la vaga general del 14 de novembre del 2012 va formar part d'un piquet informatiu al centre de Barcelona. En un moment de certa tensió algú va punxar la roda d'un autobús, que té un valor de 400 euros. Sorprenentment, quan s'esperava una sanció econòmica pels desperfectes materials, la fiscal ha demanat cinc anys de presó per a aquest treballador. La pena és incomprendiblement desproporcionada.

CCOO no defensa possibles extralimitacions en l'exercici del dret de vaga, que sens dubte es poden produir, però el sindicat considera que la sanció que s'imposi per a activitats il·legítimes relacionades amb les vagues hauria de ser proporcional al delictes o a la falta comesa.

CCOO, conjuntament amb la UGT, han denunciat al ministre de Justícia, la Fiscalia de l'Estat i el Consell General del Poder Judicial l'augment de procediments penals contra treballadors i treballadores i sindicalistes per exercir el seu dret constitucional de vaga. Els sindicats ho estan denunciant també davant els grups parlamentaris i el Comitè de Llibertat Sindical de l'OIT, i han iniciat una recollida de signatures en defensa del dret de vaga i la llibertat sindical i en suport de les persones que ja han estat condemnades i poden anar a la presó. Fins i tot, l'associació judicial Judges per la Democràcia ha demanat l'indult per als sindicalistes condemnats i ha reclamat la supressió de l'article 315.3 del Codi penal per la desproporció de les sancions previstes en relació amb els fets. En aquesta línia, el passat 25 de setembre es va celebrar un acte públic al Col·legi d'Advocats de Barcelona per defensar el dret de vaga.

La vaga no és delictes. Des de CCOO es vol alertar de l'escalada repressiva, que vivim en aquest país, dels governs contra aquells que defensen els seus drets laborals i socials. L'atac contra el sindicalisme fort que representa CCOO té l'objectiu d'afeblir l'eina que tenen els treballadors i treballadores per aturar les constants retallades de drets. I no ho hem de permetre. ■ **Emili Rey**

CCOO alerta de l'augment de la precarietat als llocs de treball

L'anàlisi de l'EPA del segon trimestre del 2014 a Catalunya mostra com segueix augmentant la precarietat en els llocs de treball i com es manté una taxa d'atur del 20,2%. A Catalunya hi ha 39.000 persones actives menys que fa un any, i una de cada tres de les que treballen ho fa a temps parcial.

Cada vegada hi ha menys població activa

En el segon trimestre del 2014, la població activa catalana (que són les persones entre 16 i 64 anys que tenen feina o que en busquen, però que estan desocupades) s'ha reduït en 51.000 persones. Aquesta pèrdua, que patim des del 2011, es deu en gran part a la sortida del país de moltes persones d'origen estranger davant la inexistència d'oportunitats laborals (més de 86.600 persones entre el 2013 i el 2014) però també a l'emigració de joves autòctons.

A Catalunya hi ha 9.600 persones actives més que el trimestre anterior —una xifra molt escassa tenint en compte que concentra la temporada d'estiu—, i 39.000 menys que fa un any. Les dones actives han crescut en 13.000 durant aquest període, fet que ha suavitzat la caiguda i que fa evident que tota la reducció d'activitat ha estat masculina.

L'explicació d'aquesta caiguda de població activa és demogràfica però, sobretot, econòmica i laboral. El desànim entre la població que es queda al país per la prolongació de la crisi creix i es manifesta en una major inactivitat.

Poca ocupació i precària

L'ocupació ha augmentat en 99.000 persones més que fa un any, una dada positiva, però insuficient si tenim en compte el nombre de llocs de treball que s'han destruït durant la crisi econòmica.

L'ocupació que es crea és temporal i a temps parcial, i condemna els nous ocu-

pats a unes condicions cada cop més precàries de treball. Un de cada tres nous ocupats des de l'any 2013 tenen contracte a temps parcial, i un de cada cinc, un contracte temporal.

Així, la taxa de temporalitat que havia baixat a l'inici de la crisi ha tornat a pujar i se situa en el 18,37%.

Per la seva banda, els contractes a temps parcial —en gran part no desitjats— afecten el 16,18% del total de la població ocupada i un 24,25% de dones. D'aquesta manera, un mateix lloc de treball pot ser compartit per més d'una persona, treballant jornades parcials o amb contractes temporals.

La reforma laboral no ha complert els seus objectius teòrics: la creació d'ocupació i l'estabilitat laboral. Fins fa pocs mesos no s'ha aturat la destrucció de llocs de treball i encara hi ha 770.000 persones desocupades al nostre país.

El sector serveis, l'estrella dels nous contractes

La majoria dels nous llocs de treball que s'han creat durant el darrer any s'engloba en el sector serveis. Així, les activitats relacionades amb el turisme, com l'hostaleria i la restauració, concentren la major part d'ocupats.

Aquest fet posa de manifest la feblesa d'una estructura econòmica i d'ocupació amb la qual es pretén sortir de la recessió. Cal fer una aposta decidida per la indústria al nostre país com a sector generador d'ocupació i de valor afegit.

Es mantenen les xifres d'atur

A Catalunya, tot i que s'ha reduït de forma important el nombre de persones aturades, hi ha 770.000 persones que no tenen feina, i una de cada cinc de les que volen treballar no poden fer-ho. L'atur no es redueix sempre perquè la gent troba feina, sinó que el 30% de les sortides de les llistes d'aturats corresponen a la disminució de la població de 16 anys i més i a la caiguda de la població activa.

En relació amb el segon trimestre del 2013, l'atur a Catalunya s'ha reduït en gairebé 139.000 persones, mentre que si el comparem amb el trimestre anterior, ho ha fet en pràcticament 70.000. Tot i aquest fet positiu, el cert és que el 61,7% de les persones a l'atur fa més d'un any que no treballen i el 40,7% en fa més de dos. El segon trimestre del 2013, els aturats superiors a dos anys eren el 58,3% del total, cosa que evidencia l'empitjorament de la situació, ja que l'atur s'està tornant crònic per a moltes persones.

La prolongació de la situació d'atur fa que s'acabin les prestacions i els subsidis. Cal garantir i reforçar la protecció de les ajudes per atur i no amenaçar amb retirar la prestació a qui rebutgi dues ofertes de treball, ja que s'insinua que la situació d'atur és voluntària i es fa creure la idea que el frau és generalitzat entre els beneficiaris de prestacions.

A més, l'atur de llarga durada també té efectes devastadors per a les persones afectades, no només en l'àmbit individual i familiar, sinó també en el professional. Com més temps s'està allunyat del mer-

©MJ Mora

cat de treball, menys possibilitats hi ha de tornar-hi. Aquest desfasament professional pot veure's agreujat per la falta d'oferta pública d'accions per a la inserció laboral com a conseqüència de les retallades en polítiques d'ocupació i pel fet que els governs no considerin els problemes de les persones afectades com a prioritaris.

La nova pobresa de qui ha perdut la feina i els ingressos econòmics creix, i el risc de fractura social també va en augment. Mentrestant, el Govern no dona resposta en forma de renda garantida de ciutadania per assegurar els ingressos mínims de subsistència a qui no té recursos ni feina per aconseguir-los.

L'atur entre els joves no baixa i el dels majors de 45 puja

El nombre d'aturats baixa, sobretot entre persones de 25 a 44 anys, però els joves menors de 25 anys no aconsegueixen trobar feina. Simultàniament, el nombre de persones majors de 45 anys aturades no para de créixer i ha passat del 31,2% el segon trimestre del 2013 al 34,2% del total d'aturats. Aquest fet, combinat amb l'increment de la durada de l'atur, pot suposar que un enorme col·lectiu de treballadors amb plenes capacitats per treballar no tinguin oportunitats per tornar al mercat laboral una vegada es quedi

sense feina i pateixi dificultats per tirar endavant.

Els joves i els majors de 45 anys són col·lectius prioritaris de les polítiques d'ocupació a escala europea, estatal i catalana, però calen més esforços perquè tinguin oportunitats d'incorporar-se o de retornar al mercat de treball. Mentre no tinguin feina s'han d'articular mesures de protecció social i econòmica.

Calen més esforços

Així, veiem que l'atur elevat es manté, els nous llocs de treball es creen molt lentament, les condicions laborals són cada vegada més dolentes, es perd població i activitat, i augmenta la desprotecció de les persones afectades.

Per tot això creiem que continuem en una situació d'emergència social, tot i la mínima millora d'alguns indicadors. És necessari abocar tots els esforços en la recuperació de l'activitat i de l'ocupació.

Calen ingressos públics per fer polítiques públiques, i per això mostrem el nostre rebuig a la reforma fiscal proposada pel Govern central, que implica la pèrdua de recaptació de diners per a l'Estat i la capacitat d'implementar polítiques públiques per a ocupació i la protecció social. ■

El sindicat s'oposa al fet que agències privades col·laborin amb el Servei Públic d'Ocupació

Davant la tramitació de la futura llei del sistema públic d'ocupació de Catalunya i del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC), CCOO defensa el seu caràcter públic i la intermediació laboral de qualitat que realitza.

La reforma laboral del PP possibilita que agències privades de col·locació amb ànim de lucre puguin col·laborar amb els serveis públics en la intermediació laboral. La llei catalana és l'adaptació de la norma estatal que regula el tema, una qüestió a la qual CCOO ens hem oposat frontalment i que ens impedeix donar ple suport a l'Avantprojecte de llei d'ocupació. La participació d'empreses privades de col·locació en la intermediació laboral és possible legalment, però no hi estem d'acord perquè no hi ha garanties que sigui més eficient ni eficaç que l'opció pública ni tampoc que tingui un cost econòmic menor. No existeix un model de col·laboració entre l'entitat pública i les empreses privades abans que es convoquin les subvencions per a aquestes últimes, i això genera incerteses sobre la igualtat en l'accés als serveis d'intermediació laboral.

Des de CCOO valorem positivament que a Catalunya hàgim estat capaços d'ordenar el nostre sistema públic d'ocupació, mentre que a altres comunitats autònomes s'han eliminat directament. Així mateix, lluitarem perquè el SOC disposi dels recursos humans i materials suficients per ser un instrument central i útil d'ocupació. ■

El nou programa de suport al món local de la Diputació de Barcelona injecta 50 MEUR als municipis

La finalitat del nou programa és donar una resposta ràpida i eficaç a les necessitats derivades del context de crisi econòmica i de la situació d'insuficiència financera en què es veuen immersos els municipis.

La Diputació de Barcelona ja compta amb el nou programa de suport a les inversions locals, dotat amb 50 MEUR, per tal de continuar aportant recursos al suport de les activitats i dels serveis que presten els ens locals, especialment d'aquells destinats a garantir la qualitat de vida de les persones.

Per al president de la Diputació de Barcelona, Salvador Esteve, el programa «**vol ser una resposta eficaç i ràpida a la insuficiència financera derivada del context de crisi**», i per això es desglossa en dues vies: «**el suport a les inversions financerament sostenibles**—en compliment del que determina la llei estatal—, **dotat amb 35 MEUR, i el suport a la prestació adequada de serveis públics locals**—a lliure disposició dels municipis—, **amb 15 MEUR**». «La Diputació no distingeix entre pobles grans i petits: la nostra feina és treballar per l'equilibri territorial amb l'objectiu que els serveis públics estiguin a l'abast de tothom».

Segons el president, la Diputació de Barcelona ha fet un gran esforç per dotar amb el màxim de recursos la línia de suport a la prestació de serveis públics locals, «**perquè volem garantir l'autonomia local**», tot i que, en compliment de la Llei de racionalització i sostenibilitat de les administracions públiques (LRSAL), aquesta només pot suposar el 30% del programa.

El programa de suport a les inversions locals, dotat amb 50 MEUR, que es va aprovar a la Junta de Govern de la Diputació de Barcelona, ha considerat especialment, en el repartiment de recursos, un factor de millora per a aquells municipis amb població inferior als 1.000 habitants per donar compliment a la voluntat de la Diputació de Barcelona d'enfortir específicament l'assistència i la cooperació amb els petits municipis.

El nou programa de suport a les inversions locals, presentat a Rupit i Pruit, està dotat amb 50 MEUR ©Oscar Ferrer / Diputació de Barcelona

En aquest sentit, Esteve destaca que «en l'any de celebració del centenari de la constitució de la Mancomunitat de Catalunya, sentim com a propis els principis que van impulsar la seva obra, i per això renovem el nostre compromís de treballar activament amb els municipis de menor població per garantir que les seves comunitats gaudeixen dels serveis i de les condicions adients».

Els municipis petits, la prioritat de la Diputació de Barcelona

Amb l'objectiu de vetllar pels municipis que, pel fet de tenir un baix volum de població, disposen d'una estructura organitzativa menor, la Diputació de Barcelona ha establert una línia específica de suport al petit municipi. Així, la corporació tindrà una especial consideració, en totes les seves accions, amb els municipis de menys de 1.000 habitants, que requereixen un suport i una assistència ajustada a les seves capacitats, característiques i necessitats.

Cal tenir en compte que el 30% dels municipis de la demarcació de Barcelona no arriben al miler d'habitants i «no disposen de recursos tècnics i jurídics su-

ficients», segons el president, dificultat que s'intenta pal·liar amb la posada en funcionament d'una «línia de suport i d'atenció especial, que permetrà als responsables municipals la interlocució amb els responsables de les polítiques de suport als governs locals de les quals es poden beneficiar».

La Xarxa de Governos Locals dona resposta a les necessitats reals del món local

El nou programa de suport al món local s'emmarca dins els programes complementaris del pla Xarxa de Governos Locals 2012-2015. La Xarxa és l'instrument preferent de la Diputació de Barcelona per a l'exercici de les seves funcions d'assistència i cooperació local. A través d'aquest pla es realitza la transferència de recursos tècnics, econòmics i materials als ens locals de la demarcació mitjançant diferents instruments.

Amb caràcter general, en el marc de la Xarxa de Governos Locals, les necessitats locals són ateses a través de les línies de suport de les mesures de concertació, que abasten projectes locals per desenvolupar en el període de mandat, i dels recursos d'assistència i cooperació

dels catàlegs de serveis que, cada any, la Diputació ofereix als governs locals amb la finalitat de fomentar les seves polítiques i garantir la prestació dels serveis públics arreu del territori.

Complementant les mesures i els catàlegs, la xarxa inclou altres instruments de caràcter contingent per pal·liar els efectes econòmics de situacions d'emergència o conjunturals. Són els anomenats programes complementaris, i al llarg d'aquest mandat se n'han activat tres: «**Suport a la solvència financera local**», per finançar el manteniment de la prestació de serveis locals, especialment dels serveis mínims o obligatoris; «**Urgència social**», per cobrir les situacions d'urgència i el sosteniment dels equips professionals de serveis socials, i per garantir la prestació de serveis d'atenció domiciliària, de transport adaptat i d'atenció d'infants; i «**Suport a l'economia productiva local**», per finançar plans locals d'ocupació, conservar el patrimoni singular local, i mantenir i millorar els camins locals.

Per canalitzar les peticions, suggeriments o dubtes que puguin tenir els responsables municipals, la Diputació de Barcelona posa a la seva disposició la bústia petitmunicipi@diba.cat

El programa de Garantia Juvenil neix sense recursos suficients al nostre país

La Garantia Juvenil és un programa que va néixer com a proposta de la Confederació Europea de Sindicats i que havia d'impulsar el canvi en la manera de respondre al drama de l'atur juvenil als diferents països de la Unió Europea, especialment en aquells amb unes xifres més elevades.

CCOO no està d'acord que el programa deixi fora els joves majors de 25 anys

La Garantia Juvenil obliga els governs dels diferents països a donar una resposta en forma de feina, formació o pràctiques als joves en situació d'atur, en un termini màxim de quatre mesos, però a Espanya la cosa no funciona d'aquesta manera ja que la reforma laboral aprovada per PP i CiU ho impedeix.

Malauradament, la translació espanyola del programa de Garantia Juvenil pot acabar resultant una mesura inútil o en alguns casos perjudicial per a la inserció dels joves i per a la qualitat de l'ocupació.

Espanya no dedica els recursos necessaris a la proposta i deixa fora de la Garantia Juvenil els majors de 25 anys, fet que des de CCOO no compartim. El Govern espanyol vol utilitzar els diners de la Garantia per seguir bonificant empreses mentre deixa de banda els joves majors de 25 anys, una mesura que ja s'ha mostrat inútil i absurda pels seus nuls resultats.

Pràctiques sense sou

La proposta de Garantia Juvenil espanyola dilueix l'esperit inicial del programa i esdevé un marc perfecte per a la generalització de la precarietat i la consolidació de les pràctiques i beques (la majoria no laborals i, per tant, sense sou ni cotitzacions) com a forma normalitzada d'entrar al mercat de treball per a les persones joves.

CCOO de Catalunya seguirem treballant i reivindicant l'esperit inicial de la Garantia Juvenil i l'establiment de mesures que facilitin la creació de nova ocupació així com una millora en les condicions laborals, tal com estem fent en la taula de treball del Consell de Direcció del SOC, on s'està desenvolupant la Garantia Juvenil catalana. Així mateix, també continuarem exigint al Govern espanyol que retiri la reforma laboral, ja que la Garantia Juvenil espanyola no pot funcionar correctament fins que aquesta legislació no sigui anul·lada. ■

Quina és la realitat del nostre mercat de treball?

Les dades sobre ocupació i sobre atur varien en funció de l'estadística que s'analitzi. La diferència més coneguda és la que es produeix entre les dades de persones aturades de l'Enquesta de població activa (EPA) i les dades sobre atur registrat publicades pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Així mateix, segons les dades que es tenen en compte a l'hora d'analitzar l'evolució de l'atur, les conclusions que se n'extreuen poden ser diferents. És per això que CCOO de Catalunya ha fet un estudi amb dades de diferents fonts per obtenir una visió més real de la qualitat de l'ocupació al nostre país.

De l'estudi, se'n desprèn que el 90% dels aturats es mantenen en situació d'atur de forma crònica, sobretot entre determinats col·lectius. Més del 60% dels aturats fa més d'un any que no treballa i un 40%, més de dos. Així observem com l'esgotament de les prestacions i la falta de creació suficient de llocs de treball fa que el 35% de les persones a l'atur no tinguin cap tipus de protecció.

També veiem que el 60% de les persones que surten de l'atur ho fan per haver trobat feina, però que la majoria d'elles treballen de forma precària, amb contractes temporals o a temps parcial. Hi ha un 30% de persones que no renoven la demanda per motius diversos com l'esgotament de les prestacions, el desànim quan hi han estat apuntades durant molt temps sense resultats o les que deixen el país...

D'aquesta manera veiem que cal centrar l'atenció en l'anàlisi de l'evolució de l'ocupació i no tant en la de l'atur, ja que unes dades que mostren menys persones aturades poden amagar la pèrdua de població activa total, sense que s'hagi creat ni un sol lloc de treball. ■

El sindicat convida a participar en els actes organitzats per commemorar els 50 anys de CCOO de Catalunya

La força del treball, escultura donada per Luis Barbosa

Ja s'apropa la data del 20 de novembre, que enguany és molt especial per a CCOO de Catalunya, ja que es compleixen 50 anys de la seva fundació. Va ser l'any 1964 quan, en un altre 20 de novembre, la parròquia barcelonina de Sant Medir va acollir uns 300 enllaços sindicals i treballadors i treballadores de diferents sectors que van celebrar una assemblea en la qual es va crear formalment la primera Comissió Obrera de Barcelona i es va aprovar una històrica plataforma reivindicativa. Ara fa cinc dècades d'aquell esdeveniment clau en

la història del moviment obrer català, i per aquesta raó us convidem a participar en els actes de celebració que tindran el tret de sortida el proper 20 de novembre.

PROGRAMA DE LA JORNADA DEL 20 DE NOVEMBRE DE 2014

10.30 h. Acte institucional a la parròquia de Sant Medir del barri de Sants de Barcelona. Allà tindrà lloc la col·locació d'una placa commemorativa a la façana de l'església i podrem gaudir de diferents intervencions, com les paraules de dos sindicalistes que van participar en la històrica reunió fundacional, així com d'algun capellà que va acollir aquella trobada. L'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, i el nostre secretari general, Joan Carles Gallego, tancaran l'acte.

12.30 h. Acte d'inauguració de l'exposició "CCOO: 50 anys d'història de Catalunya (1964-2014)", que tindrà lloc al Museu d'Història de Catalunya. Durant tres mesos es podrà visitar aquesta exposició, que mostra el paper de CCOO en la construcció de la Catalunya actual, com ha influït en el passat i en el present, i com vol projectar-se en el futur.

L'exposició pretén explicar la història de la societat catalana en els darrers 50 anys a través de les experiències dels treballadors i treballadores del nostre país, de la seva vida dins i fora de l'empresa, de l'organització del moviment obrer —essencialment a Comissions Obreres—, de manera que es pot percebre el protagonisme del sindicalisme en els avenços socials i laborals i quina és la seva contribució a la construcció del nostre país.

L'acte comptarà amb les intervencions, entre d'altres, de l'historiador Josep Fontana i del conseller de Cultura, Ferran Mascarell.

Al llarg dels mesos en què estarà oberta al públic aquesta exposició, s'organitzaran diferents conferències i actes dels quals us anirem informant puntualment.

18.00 h. Acte institucional del 50è aniversari de CCOO de Catalunya, que tindrà lloc a L'Aliança del Poblenou de Barcelona. Aquest acte vol constituir un reconeixement social i institucional del paper de CCOO de Catalunya durant les darreres cinc dècades. En aquest acte tindran una presència molt rellevant les persones que integren el comitè del cinquantenari, que són l'expressió de la diversitat del nostre sindicat, així com del passat, el present i el futur de l'organització. L'acte comptarà amb la projecció d'un vídeo resum del programa especial de TV3 sobre el 50è aniversari del sindicat, amb intervencions musicals, amb les intervencions dels tres secretaris generals que ha tingut CCOO de Catalunya en la seva història, així com del secretari general de CCOO d'Espanya, Ignacio Fernández Toxo, i del president de la Generalitat, Artur Mas. En el decurs de l'acte també hi haurà un moment per recordar tots aquells homes i dones de CCOO que han deixat una forta empremta en la nostra història i que ja no es troben entre nosaltres. ■

PROGRAMA ESPECIAL DE TELEVISIÓ DE CATALUNYA

La televisió pública catalana també s'ha sumat a aquest important esdeveniment que és la celebració del 50è aniversari del primer sindicat de Catalunya i està produint un programa especial d'una hora de durada sobre aquest fet històric. En aquest programa es farà un repàs d'aquests cinquanta anys de CCOO de Catalunya des de la seva creació a Sant Medir fins als nostres dies. El documental recollirà la participació fonamental del sindicat en la història de Catalunya i en la millora de les condicions laborals i socials dels catalans i les catalanes, i farà un recorregut pels fets històrics que han tingut lloc al nostre país i on CCOO ha tingut un paper molt destacat. Però el programa també farà una reflexió sobre el present i el futur del sindicat en la nostra societat en canvi permanent. En el reportatge sortiran moltes veus que han format i formen part de la història de CCOO de Catalunya, però també veus externes que valoraran el paper que ha tingut, té i tindrà el sindicat en la construcció d'una Catalunya amb més i millors drets socials i laborals. Un programa molt interessant i necessari que s'emetrà al voltant de la data del 20 de novembre. ■

HOMENATGE ALS HISTÒRICS DE CCOO DE CATALUNYA L'11 DE DESEMBRE

Entre les activitats de celebració del 50è aniversari hi haurà un moment per fer un reconeixement a tots els homes i les dones que, en plena dictadura, van lluitar per la millora de les condicions de treball i de vida de les persones treballadores, al mateix temps que per la llibertat i la democràcia.

És per això que el dijous 11 de desembre de 2014 està previst un acte que, sota el títol "El moviment de les Comissions Obreres: el repte obrer a la dictadura (1964-1977)", serveixi per retre un homenatge públic a les persones que van lluitar per un nou moviment obrer i per les llibertats al nostre país. Encara falta concretar-ne el lloc i l'hora, però n'informarem puntualment a través dels nostres mitjans.

ACTES DESCENTRALITZATS FINS AL 1r DE MAIG DEL 2015

Des del punt de partida del 20 de novembre, durant els mesos posteriors es realitzaran, de manera descentralitzada a tot Catalunya, les activitats que els diferents territoris i federacions trobin adient organitzar. La cloenda de les activitats commemoratives del nostre cinquantenari tindrà lloc amb la celebració de la festa del 1r de Maig del 2015, que finalitzarà amb un dinar popular. ■

Comença el període de màxima concentració d'eleccions amb CCOO com a primer sindicat de Catalunya

CCOO fa 36 anys que és la primera força sindical de Catalunya de manera continuada, i l'objectiu és seguir obtenint el suport de la majoria dels treballadors i les treballadores del nostre país.

Dades oficials de les eleccions sindicals el 31/08/2014

	Total actes	Treballadors	CCOO	%	UGT	%	USOC	%	CGT	%	Altres	%	Elegits
SERVEIS PRIVATS	828	84.169	1.493	38,87	1.796	46,76	150	3,91	94	2,45	308	8,01	3.841
AGROALIMENTÀRIA	949	56.704	1.320	44,18	1.400	46,85	93	3,11	18	0,60	157	5,25	2.988
FSC	3.156	298.882	4.875	41,51	4.482	38,16	306	2,61	469	3,99	1.612	13,72	11.744
COMFIA	1.140	114.801	2.330	49,56	1.457	30,99	69	1,47	195	4,15	650	13,83	4.701
CONSTRUCCIÓ I FUSTA	858	28.338	873	49,24	801	45,18	20	1,13	17	0,96	62	3,49	1.773
EDUCACIÓ	1.132	169.516	1.479	30,00	1.658	33,63	1.254	25,44	72	1,46	467	9,47	4.930
FECOHT	2.285	153.706	3.001	39,79	3.571	47,35	79	1,05	51	0,68	840	11,19	7.542
INDÚSTRIA	4.376	252.120	6.360	48,38	5.407	41,13	383	2,91	301	2,29	694	5,28	13.145
SANITAT	667	128.743	1.229	32,35	1.413	37,19	72	1,90	94	2,47	991	26,09	3.799
Total Catalunya:	15.391	1.286.979	22.960	42,16	21.985	40,37	2.426	4,45	1.311	2,41	5.781	10,62	54.463

Encara que les eleccions sindicals es van celebrar de forma continuada a les diverses empreses que hi ha a Catalunya, cada quatre anys es produeix un moment de màxima concentració d'eleccions; enguany coincideix amb aquesta tardor i arriba fins a final de l'2015. És ara el moment en què s'escull o es renova la major quantitat de representants dels treballadors i les treballadores als centres de treball.

CCOO fa 36 anys que és la primera força sindical de Catalunya de manera continuada, i l'objectiu és seguir obtenint el suport de la majoria dels treballadors i les treballadores del nostre país. Segons les darreres dades oficials del còmput dinà-

mic de les eleccions sindicals a Catalunya, CCOO compta amb prop d'un miler de delegats i delegades més que el segon sindicat, amb un 42,16% del total dels delegats i delegades per un 40,37% de la UGT. Molt lluny queda la USOC, amb un 4,45%, i la CGT, amb un 2,41%.

CCOO també és el primer sindicat en les eleccions celebrades en empreses on mai s'havien fet eleccions o feia molt de temps que no hi havia representació dels treballadors. Des de principis del 2012 han estat 57.749 treballadors i treballadores els que han escollit 3.360 nous delegats i delegades. D'aquests, 1.390 han estat de CCOO per 1.315 de la UGT.

A molta distància, diferents candidatures independents han obtingut 217 delegats, per 92 la CGT, 82 la USOC, 52 la CSIF, 10 la CSC; finalment, altres obtenen 206 representants.

La major part d'aquestes eleccions s'han celebrat en petites i mitjanes empreses, però també han tingut lloc en empreses tan importants com Decathlon, les botigues d'Apple, Privalia o diferents instituts universitaris d'investigació biomèdica, en els quals la major part de les plantilles estan formades per personal jove, fet molt rellevant i que destaca la tendència d'aquests treballadors i treballadores a organitzar-se de forma col·lectiva.

L'important creixement en noves empreses i centres de treball explica el fet que CCOO de Catalunya mantingui el mateix nivell de representativitat que tenia abans de l'esclat de la crisi tot i el gran nombre de tancaments d'empreses i reduccions de plantilles.

Resultats excel·lents

En els darrers mesos, CCOO ha obtingut resultats força destacats en les eleccions sindicals celebrades en diferents empreses i sectors laborals de Catalunya. N'esmentem alguns.

Important ha estat la victòria de CCOO a la Junta del Personal Funcionari d'Administració i Serveis de la Universitat Autònoma de Barcelona, on hi ha 921 treballadors i treballadores. CCOO hi guanya amb 9 delegats per 6 del CAU, 4 de la UGT i 2 de l'ADT. També a l'empresa d'activitats sanitàries General Lab, amb 424 treballadors i treballadores a Barcelona, la plantilla ha donat el seu suport a la candidatura de CCOO, que obté la totalitat del comitè amb 13 delegats i delegades. A l'empresa de serveis i productes de l'àmbit de l'esport, l'oci i la salut, SEAE, on treballen 376 persones, Comissions obté 9 representats per 4 de la UGT, a les oficines centrals de Barcelona i Espplugues de Llobregat. Extraordinari resultat ha estat també l'obtingut pel nostre sindicat a l'empresa de neteja d'edificis i locals ISS-GRAL Barcelona, amb 3.816 treballadors i treballadores. Comissions hi aconsegueix 15 representants, per 8 de la UGT i 4 de la CGT. CCOO també guanya a Chronoexpress, empresa de Sant Boi de Llobregat, amb 172 treballadors i especialitzada en trac-

ció mecànica de mercaderies. 9 representants han estat per a CCOO. Aquest sindicat aconsegueix la majoria del comitè a les empreses Servihabitat, amb 9 delegats, a Endermar de Ripollet, també amb 9, i a la Unió Temporal d'Empreses de Julià Travel i Marfina Bus, encarregada del Barcelona City Tour, amb 7 representants per 2 de la UGT. Destacada també la victòria al Grup BN Facility Services, amb 774 treballadors, on CCOO obté 18 delegats per 3 de la UGT. També a la farmacèutica Medichem de Celrà, on CCOO aconsegueix 9 representats, i a l'empresa del metall IBM, on també obté 9 delegats. Excel·lents resultats també els que aconsegueix el nostre sindicat als supermercats Bon Preu de la província de Girona, on 17 dels 26 delegats són de Comissions. Cal destacar també l'extraordinari resultat obtingut per CCOO a Alstom transport, on CCOO obté 13 representants per 8 de la UGT, i on la majoria de la plantilla ha reconegut la tasca feta pel sindicat en la defensa de l'ocupació i la viabilitat de la planta de Santa Perpètua de Mogoda. I, finalment, molt lloable ha estat la feina realitzada per la gent de CCOO a PortAventura, que els ha fet guanyar les eleccions sindicals a la UGT per 13 a 12, quan fa quatre anys el resultat havia estat de 12 a 15.

Cites importants

A partir d'aquest mes d'octubre començaran a tenir lloc moltes eleccions sindicals en empreses i sectors on es concentren centenars de milers de treballadors i tre-

balladores, tant de l'empresa privada com de l'empresa pública i l'Administració. Una cita molt important serà la del 18 de novembre, ja que estan convocades eleccions sindicals en un gran nombre de grans magatzems. I també la del 26 de novembre, on votaran un bon nombre de plantilles del sector de banca i estalvi, concretament les de Bankia, CaixaBank, CX Catalunya Banc, Mare Nostrum, Unica-ja i Abanca.

Assemblea de delegats i delegades

Justament en el moment de tancar l'edició d'aquest número de la *Lluita Obrera* que teniu a les mans s'estava organitzant i convocant una assemblea de delegats i delegades de CCOO de Catalunya per al 2 d'octubre al Poliesportiu Municipal Marina-Besòs de Sant Adrià de Besòs. L'assemblea serveix per posar en comú el discurs i l'estratègia electoral amb el conjunt de l'actiu sindical per al període de màxima concentració d'eleccions sindicals. En el marc de l'assemblea es presentarà també un audiovisual que forma part de la campanya de CCOO de Catalunya en aquestes eleccions sindicals, amb el lema de "Més gent, més força. Suma-t'hi". En el marc de l'assemblea també s'informarà dels actes previstos amb motiu del 50è aniversari de CCOO de Catalunya i de la campanya "Vaga no és delictiu" contra l'escalada repressiva que treballadors i sindicalistes pateixen per part dels governs pel fet d'exercir el seu dret constitucional de vaga. ■

Moment del vídeo promocional de la campanya d'eleccions sindicals de CCOO Catalunya

RESSEGUEIX ELS ITINERARIS DE LA HISTÒRIA AMB LA RUTA 1714

Reviu la nostra història amb els cinc sentits

La Ruta 1714 recupera els principals escenaris de la Guerra de Successió, l'espina dorsal de la nostra memòria: la Seu Vella de Lleida, la Universitat de Cervera, els castells de Cardona i de Talamanca, les torres de Solsona i la Manresana a Els Prats de Rei, la fortificació de Castellciutat de la Seu d'Urgell, les cases de Rafael Casanova a Moià i Sant Boi de Llobregat i les ruïnes del Born.

Més de 50 viles i ciutats catalanes connectades en una proposta cultural i turística única: paisatge, monuments i gastronomia.

Informa-te'n a ruta1714.cat

Commemorem el tricentenari

tricentenari.cat

1714 / 2014 Èrem. Som. Serem

 Generalitat de Catalunya

Es presenta la campanya "Desmuntant prejudicis"

El pa, com a símbol de la diversitat, imatge de la campanya

CCOO de Catalunya i el seu Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE) han presentat la campanya "Desmuntant prejudicis" per combatre els estereotips i els prejudicis als centres de treball.

Domina, a la nostra societat, una visió allunyada de la realitat pel que fa a la presència de persones immigrades. Els rumors, els prejudicis i les falses concepcions sobre la diversitat d'origen tenen efectes molt negatius sobre la convivència. A vegades tendim a jutjar les persones no individualment, sinó com a membres del grup al qual pertanyen, cosa que comporta una percepció estereotipada de diferents col·lectius.

Aquests estereotips degeneren en actituds hostils que poden derivar en actuacions de discriminació i segregació. Això dificulta la seva integració social i laboral, i pot comportar la marginació i l'exclusió. Cal denunciar especialment la instrumentalització que fan determinades forces polítiques per aconseguir vots, utilitzant la por, la mentida i el desconeixement de la ciutadania sobre el fet de la immigració.

A més, amb la crisi econòmica es reforcen els rumors i prejudicis contra l'immigrant: la tendència de molta gent que ho passa malament és buscar culpables de la seva situació, però, en lloc de buscar-los a l'Administració, posa la crítica —equivocada— en els immigrants.

Per això, CCOO i el CITE han cregut necessari impulsar la campanya "Desmuntant prejudicis", amb el suport de l'Open Society Foundations, per lluitar contra aquesta visió negativa de la immigració. Consisteix a fer sessions formatives, per a delegats i delegades i treballadors i treballadores, per ajudar a detectar el discurs discriminatori i combatre'l. Aquesta formació presencial es complementa amb altres elements de suport: un programa audiovisual, una guia informativa i fullets de sensibilització contra les actituds racistes i xenòfobes.

Val a dir que, durant el procés d'elaboració de la campanya, la direcció de CCOO va aprovar la constitució del Comitè Sindical de Prevenció del Racisme i la Xenofòbia: persones de diferents estaments organitzatius del sindicat sensibilitzaran sobre els efectes dels prejudicis i duran a terme actuacions de prevenció d'aquests comportaments al si del sindicat i als centres de treball. ■

La crisi econòmica continua pesant sobre les persones immigrades

Les dades de la memòria semestral del CITE mostren les dificultats de les 5.766 persones estrangeres ateses a les nostres oficines per mantenir o accedir a la regularitat com a conseqüència de la crisi econòmica, que fa difícil garantir els requisits per renovar les autoritzacions de treball o residència, o per acollir-se a l'arrelament social. En aquest sentit, gairebé el 40% de les consultes estan relacionades amb aquests temes. També s'observa un increment de les consultes vinculades a la mobilitat internacional de treballadors, per part de molts treballadors i treballadores —nacionals i estrangers— que cerquen una oportunitat laboral en un país estranger.

Infants, a la irregularitat

És especialment greu el cas de moltes famílies estrangeres reagrupades que no poden renovar les autoritzacions de tots els membres de la unitat familiar perquè no disposen dels recursos mínims necessaris, cosa que afecta especialment molts nens i nenes que estan caient en la irregularitat.

En definitiva, es posen de manifest els efectes negatius d'una legislació d'estrangeria pensada més per gestionar fluxos d'entrada en un moment de creixement econòmic, però incapaç de gestionar correctament una situació de crisi de llarga durada. És per això que des de CCOO de Catalunya es reclama al Govern central que promogui mesures de flexibilització de l'accés i el manteniment de la regularitat administrativa mentre duri la situació de crisi. ■ **Carles Bertran**

Defensa del empleo y la seguridad en las centrales nucleares de Ascó y Vandellós

Anav, empresa de generación de energía eléctrica nuclear y del grupo Endesa-Enel, pretende establecer políticas de precariedad laboral a través de la negociación del convenio colectivo.

Los planteamientos de la empresa persiguen reducir los costes laborales, precarizando las condiciones de las nuevas contrataciones y rompiendo los acuerdos que garantizan la transferencia de conocimiento de todos los trabajadores y trabajadoras de las centrales nucleares y la fidelización de unas plantillas tan específicas. El establecimiento del Plan organizativo de refuerzo, cultural y técnico (Procura) ha evitado que la seguridad de la explotación de las centrales nucleares se ponga

en riesgo como sucedió en el pasado. Incidentes que motivaron la necesidad de alcanzar un acuerdo de estas características y que ha evitado que se reproduzcan de nuevo riesgos en la seguridad.

La empresa pone en peligro la explotación segura y fiable de las centrales nucleares con sus propuestas, que significan la ruptura de esta política de empleo y con la voluntad de reducir las condiciones salariales de los trabajadores y las trabajadoras. CCOO de Industria y la Sección Sindical de Anav hemos denunciado esta situación ante el Consejo de Seguridad Nuclear, ante el Ministerio de Industria, ante la Conselleria d'Empresa i Ocupació y, por supuesto, ante la empresa.

MOVILIZACIONES

CCOO ha protagonizado un calendario intenso de movilizaciones durante los trabajos de la recarga del reactor de Ascó y prepara otra batería de movilizaciones a partir de septiembre.

La lucha de CCOO en Anav no solo defiende el empleo en las nucleares, también denuncia una errática política energética en nuestro país que permite que, al mismo tiempo que las empresas exijan el alargamiento de la vida útil de las centrales nucleares, tengan el lujo de precarizar sus condiciones de explotación, multiplicando los riesgos en la seguridad nuclear. ■ **J. Pacheco**

Alstom: el poder sindical en mans dels treballadors

A finals de juliol els treballadors i treballadores d'Alstom van ratificar l'acord signat pel comitè d'empresa davant l'ERO d'extinció presentat per la direcció i que afectava 193 companys. L'acord va evitar l'acomiadament traumàtic d'aquests treballadors i treballadores i en va reduir l'impacte a 130 baixes; va establir un pla de prejubilacions, trasllats i baixes incentivades a 94 persones, i va permetre l'obertura d'un pla de baixes voluntàries fins a arribar als 130. L'acord no es va limitar a solucionar l'ERO, també va possibilitar la solució de conflictes oberts des de feia un any, com l'eliminació del conveni col·lectiu, els desacords en matèria de competitivitat i la nul·litat de l'ERTO aplicat per l'empresa.

L'estratègia sindical dirigida per CCOO d'Alstom, d'emplaçar la multinacional a posar la càrrega de treball i l'ocupació en primer terme per garantir el present i el futur de l'empresa de Santa Perpètua, ha estat possible gràcies a la intensa participació de la plantilla davant les propostes de CCOO. Els treballadors i treballadores han resistit

les agressions constants que la multinacional ha realitzat durant més d'un any. L'èxit de les propostes de CCOO ha tingut el suport dels treballadors i treballadores que han ampliat la representativitat de CCOO a les recents eleccions sindicals, on CCOO ha obtingut 13 delegats per 8 de la UGT.

Bona feina

També a Valeo Climatització de Martorelles es va arribar a un acord que suposa el compromís de la direcció amb el compliment del pla industrial, la consolidació de l'ocupació i la millora de les condicions de l'ERTO.

Finalment cal destacar l'acord aconseguit a SEAT, que permetrà que 200 treballadors i treballadores d'empreses de treball temporal (ETT) passin a contracte de SEAT, el dia 1 d'octubre del 2014. ■

La Catalunya industrial, una vieja reivindicación de CCOO

No hay nadie en Catalunya que ponga en cuestión la vieja reivindicación de CCOO de impulsar los sectores industriales como palanca de crecimiento y recuperación de nuestra economía

CCOO de Catalunya y sus organizaciones con representación en los sectores industriales venimos denunciando desde hace décadas la falta de estrategia política y económica de país, en relación con la industria. Durante este periodo hemos visto como el PIB industrial ha perdido peso en la economía catalana, pasando del 45% del total del PIB en los años 70 hasta el 18% en la actualidad.

Catalunya ha dilapidado una parte importante de su capital industrial en estos años. En primer lugar, y bajo las políticas del "pujolismo" de los 80, transfiriendo a inversores extranjeros y multinacionales el capital industrial, para posteriormente sufrir la política de deslocalización de empresas.

La pérdida de cultura industrial que se instaló en el tejido empresarial de Catalunya, sumada a la ausencia de política industrial, de estímulo y apoyo al tejido empresarial, empujó a las nuevas generaciones de empresarios a la búsqueda del beneficio rápido y fácil que posibilitó el boom de la construcción de vivienda residencial en los años 90, transfiriendo inversión industrial a la especulación inmobiliaria.

El estallido de la crisis financiera en el 2008 agravó el débil tejido industrial en Catalunya, provocando que esta acabara de sufrir las consecuencias de una inexistente política de incentivos industriales y de una nefasta política de especulación financiera e inmobiliaria de una parte importante del capital autóctono e industrial.

Los efectos sobre el debilitamiento de la economía son evidentes y los efectos sociales se manifiestan en la pérdida de miles de puestos de trabajo estables dependientes de los sectores industriales. Más del 20% del empleo industrial se ha perdido desde el año 2010.

Cambio de modelo productivo

Hoy, no hay nadie en Catalunya que ponga en cuestión la vieja reivindicación de CCOO de impulsar los sectores industriales como palanca de crecimiento y recuperación de nuestra economía. El tan necesario cambio de modelo productivo.

CCOO ha sido fundamental gracias a nuestro impulso en defensa de la industria del país, defendiendo cada empresa y cada puesto de trabajo industrial en los expedientes de regulación, en los planes de reestructuración, en los concursos de acreedores, con centenares de acuerdos, que incorporaban la defensa del empleo y del tejido industrial.

También desde la iniciativa institucional, reivindicando la concreción de políticas industriales, que fuimos capaces de consensuar con la sociedad civil en diciembre de 2012 en el Pacte +Indústria, o los diferentes acuerdos en los ámbitos comarcales e intercomarcales como son los impulsados en el Baix Llobregat, en el Vallès Occidental o el Vallès Oriental. Iniciativas que pudimos incorporar a los acuerdos interconfederales con la patronal y el Govern de la Generalitat. Acuerdos que permitieron recuperar un ámbito de participación de los agentes sociales, fundamental para la industria, como es el Consell Català de l'Empresa. Hoy es más necesario que nunca evitar caer en el error de quedarnos en meros titulares y grandes presentaciones, es imprescindible impulsar una política industrial de país, con la participación de los agentes sociales y de la sociedad civil catalana.

Desde el sindicato seguiremos exigiendo que estas propuestas se concreten en el marco de la actuación política, que sean dotadas de partidas presupuestarias y que incentiven la inversión privada y la financiación de proyectos industriales, tanto sectoriales como subsectoriales.

Catalunya y sus ciudadanos y ciudadanas necesitan una fuerte recuperación de su cultura industrial, motor de la economía y del crecimiento social y de su estado de bienestar.

La industria es el presente y el futuro, un pilar fundamental de nuestro país y de la construcción de un modelo de sociedad que avance en su desarrollo, igualdad y derechos de ciudadanía.

Catalunya con industria es más Catalunya. ■ **Javier Pacheco**

SENSE ULLERES NI LENTS DE CONTACTE TOT ES VEU MILLOR

Dra. Patricia Pérez
Salas

Especialista en oftalmologia
Clínica Baviera Barcelona

NOMÉS
D'OCTUBRE
A DESEMBRE

Maria Reina
Pacient de Clínica Baviera

PROMOCIÓ EXCLUSIVA

per afiliats i familiars directes de

PER MENYS DE 2€/dia*

FINANÇAMENT A 18 MESOS SENSE INTERESSOS

NO OBLIDIS
PRESENTAR a la clínica
la teva **ACREDITACIÓ
D'AFILIAT!**

*Preu estimat per ull. Preu real més 45,23€ IVA aplicat. Finançament a 18 mesos sense interessos, subjecte a aprovació bancària. Preu total aplicat 829€ IVA. IVA 102,05% TIN. Promoció vàlida per cirurgia laser. Excepció Llei Llei 2/1987. Promoció vàlida des de 01/10 fins al 31/12/2014. No acumulable a altres ofertes.

Barcelona • Girona • Hospitalet • Mataró • Reus • Sabadell • Tarragona

TARIFES I PROMOCIÓ VÀLIDES NOMÉS A LES CLÍNQUES DE CATALUNYA

SOL·LICITA LA TEVA 1ª CONSULTA MÈDICA 902 130 100 / clinicabaviera.com

CLÍNICA BAVIERA
INSTITUT OFTALMOLÒGIC EUROPEU

ESPECIALISTES EN LA TEVA SALUT VISUAL

Millores salarials en el Conveni d'hostaleria

El passat mes d'agost es va arribar a un principi d'acord, entre els agents socials i la patronal, per a la renovació del Conveni d'hostaleria a Catalunya. Es posava fi a un conflicte que havia suposat mobilitzacions dels treballadors i treballadores davant de la postura obstaculitzadora de la patronal en la negociació.

La Federació de Comerç, Hostaleria i Turisme (Fechoht) de CCOO havia convocat concentracions a Barcelona per denunciar aquesta actitud, que creava incertesa i empobriment en les condicions laborals.

Cal dir que, a diferència d'altres activitats, a l'hostaleria i la restauració s'està configurant un context de dades econòmiques positives: pernoctacions, ocupacions, increment de visitants al nostre país... Per tant, en un sector que està remuntant la crisi, CCOO censurava la poca predisposició de la patronal a adaptar-se, tot obviant proposar increments salarials.

Malgrat les dades econòmiques positives del sector turístic, la patronal ha posat impediments a les millores laborals del sector

De fet, la patronal havia plantejat l'eliminació del complement salarial en espècie o doblar l'ampliació del temps de permanència en els salaris dels nous ingressos en el sector. També volia penalitzar els premis de vinculació dels fixos discontinus, exigint més temps de treball per accedir-hi.

Per un nou model turístic

CCOO propugna assentar les bases d'un model turístic sostenible, i per això ha denunciat males praxis, com la de substituir ocupació per persones en pràctiques, en lloc d'apostar per la formació dual, que aportaria futur i condicions dignes de treball. També ha criticat el fet que la patronal ha anat permetent l'externalització de la feina de les cambres de pisos a empreses de serveis: així s'aconseguia devaluar els salaris un 40% i instaurar una doble escala salarial que no aportava res al sector més enllà de l'augment del benefici empresarial.

Ara, el principi d'acord, amb vigència de tres anys, preveu pujades salarials del 0,6% per al 2014, el 0,8% per al 2015 i el 0,9% per al 2016. Per CCOO, l'acord posa fi a la intranquil·litat i a possibles conflictes futurs.

Paral·lelament, en la mateixa postura de defensar els drets laborals, la Fechoht s'ha mostrat contrària a la declaració impulsada per l'Ajuntament de Barcelona sobre la llibertat d'horaris comercials al juliol i l'agost en algunes zones de la ciutat: aquesta mesura pot modificar negativament les condicions laborals (horaris, vacances, descansos...) de molts treballadors i treballadores. ■

Sentència favorable als treballadors de Panrico davant la demanda de l'empresa per vaga il·legal i abusiva

El Jutjat Social número 3 de Sabadell ha dictat sentència davant la demanda presentada per l'empresa Panrico per danys i perjudicis i per considerar il·legal i abusiva la vaga que van realitzar fa uns mesos els treballadors i les treballadores d'aquesta empresa a Santa Perpètua de Mogoda.

El judici es va celebrar el 13 de febrer d'aquest any.

La sentència ha estat favorable als interessos dels treballadors i absol els demandats, que eren el comitè d'empresa, el comitè de vaga, la Secció Sindical de CCOO, la Secció Sindical d'UGT i les federacions d'Agroalimentària de CCOO i UGT.

En els fonaments jurídics de la sentència es declara de manera rotunda que la vaga va ser totalment legal, contradient tots els arguments presentats per l'empresa.

La sentència reconeix també l'incompliment per part de l'empresa de les condicions pactades en el conveni col·lectiu i que la vaga va ser convocada per exigir el compliment de les condicions salarials pactades i les garanties d'ocupació previstes en el conveni. La sentència considera que l'empresa ha vulnerat el dret fonamental de vaga. ■

Caixes d'estalvis: adéu a un model social d'entitat financera

Amb l'adjudicació de CatalunyaCaixa al BBVA desapareix el model de caixes

El Banc d'Espanya ha adjudicat Catalunya Banc (l'antiga CatalunyaCaixa) al BBVA. Amb aquesta operació no només s'ha integrat una caixa més en un banc, sinó que s'ha posat punt i final a un model d'entitat financera — les caixes d'estalvis— que, tot i estar lluny de tenir una gestió perfecta, sí que tenien un important arrelament territorial així com una intensa funció social.

És cert que hi ha hagut deficiències de gestió en algunes d'aquestes caixes, però també cal dir que complien un paper estratègic en el desenvolupament econòmic i social d'extenses zones del nostre país. Les caixes van permetre, entre d'altres coses, que una part important dels pobles tinguessin una oficina bancària que els per-

metés accedir als serveis financers bàsics, com poden ser un compte corrent per domiciliar la nòmina i els rebuts, o bé que les petites empreses obtinguessin finançament, fet que va generar llocs de treball i desenvolupament econòmic del conjunt de la societat. Oficines que en tancar-se obliguen milers de persones a desplaçar-se d'un poble a un altre, en alguns casos més de 30 quilòmetres.

Les caixes han tingut un paper important en el desenvolupament del mercat de treball al nostre país, no només per les contractacions directes (en el procés de concentració d'entitats s'han perdut a Espanya més de 50.000 llocs de treball), sinó també a les empreses filials i del grup.

El conjunt de la societat tenia rellevància en l'administració de les caixes. La legislació estableix que són les corporacions locals, els impositors (clients), els representants dels treballadors i treballadores, i les entitats fundadores els que formen els òrgans de govern d'aquestes entitats. Eren els representants de la societat interessats en el seu bon funcionament.

CCOO va tenir un paper en el desenvolupament de les condicions de treball dels empleats i empleades d'aquest sector, el que ha permès que hi siguem la força sindical majoritària des de fa més de 30 anys. CCOO va arribar-hi a superar els 12.000 afiliats i afiliades l'any 2011. El nostre sindicat, alhora, ha estat el gran defensor d'aquest model d'entitat financera, tant jurídicament com socialment, amb la participació en diverses plataformes i jornades en defensa de la naturalesa jurídica d'aquestes entitats. ■ **Carles Domingo**

Acord a CaixaBank que permetrà la creació de 700 llocs de treball el 2015

CCOO, sindicat majoritari a CaixaBank, juntament amb altres sindicats han signat un acord laboral que permetrà la creació de 700 llocs de treball el 2015, dels quals el 80% com a mínim es convertiran en indefinits a partir del segon any. Es tracta, doncs, del primer pacte laboral del sector que promou la creació d'ocupació des de la crisi financera. L'acord també preveu un pla de jubilacions per a les persones nascudes fins a l'any 1957, amb un 75% de retribució bruta anual rebuda els 12 mesos anteriors fins a la jubilació, als 63 anys, la contractació addicional de persones per a la cobertura de baixes i vacances, i un pla de retorn de les persones desplaçades fruit d'integracions d'altres caixes amb un compromís d'una convocatòria de 150 vacants anuals. ■

Es constitueix la Federació de Serveis de CCOO de Catalunya

El 17 de setembre ha quedat constituïda la Federació de Serveis de CCOO de Catalunya com a resultat de la fusió de la Federació de Comerç, Hostaleria i Turisme (Fecoth) i la Federació de Serveis Financers i Administratius (Comfia).

Els reptes en el nostre àmbit territorial no seran petits. El 60% de la població ocupada a Catalunya (1,7 milions de persones) estan treballant en sectors econòmics de la nova organització federal, sectors que han anat guanyant pes en l'economia fins a aconseguir un 51,6% del PIB a Catalunya.

La nova Federació pretén donar respostes sindicals a les realitats laborals canviants. L'objectiu és impulsar una organització encara més útil i eficient per a la nostra afiliació (37.300 persones) i representació (més de 5.300 delegats i delegades), i a totes les persones treballadores a les quals representem, amb la responsabilitat que suposa ser la primera força sindical en representació en els sectors del nostre àmbit competencial (43,39%). La defensa de la negociació col·lectiva i els drets laborals (en perill per la reforma laboral), la seva articulació a través dels convenis col·lectius, l'estructuració sectorial com a mitjà de participació de l'afiliació i la transparència i gestió eficient dels recursos seran eixos estratègics.

I tot això a partir de reforçar la nostra presència a les empreses, de sindicat les empreses.

Les seccions sindicals són l'eix fonamental per a l'acció sindical així com l'àmbit bàsic de participació, per la qual cosa hauran de comptar amb els recursos necessaris per proposar solucions als problemes que hi ha a les empreses i als sectors, i hauran de ser el subjecte actiu que porta les posicions del sindicat als centres de treball, fomentant el debat i la participació en el conflicte laboral i social. ■

L'educació pública és més lliure

La sociologia de l'educació mostra que els sistemes educatius són més eficients quan tots els actors intervenen en el govern i l'orientació de l'educació de manera equilibrada

"Vostè creu que la Generalitat té dret a decidir l'educació dels nostres fills?" Va ser una pregunta directa, entrant en una tertúlia radiofònica. El senyor que m'interrogava creia que no, perquè va afegir: "No, som els pares els que hem de decidir l'educació dels nostres fills?"

Jo sí que considero necessari que els poders públics decideixin algunes coses de l'educació de les persones. I considero que els seus pares i mares també n'han de decidir, igual que el professorat. I que els mateixos nois i noies, tan aviat com són capaços de tenir criteri, també han de decidir coses.

Aquest principi de responsabilitats i drets compartits constituïria el nucli dur de l'educació pública. L'educació que el conjunt de la comunitat construeix per al bé de les persones i de les mateixes comunitats. Com diu el vell proverbi africà: cal tota una tribu per educar una persona.

Una llei d'educació, abans que cap altra cosa, hauria d'establir els equilibris entre tots aquests actors, ni a parts iguals, ni de més a menys, sinó amb criteri d'eficàcia i oportunitat.

És bo que l'educació de les criatures petites s'articuli des de la proximitat i que els ajuntaments hi tinguin un paper més rellevant que d'altres administracions. També és bo que la Unió Europea prengui decisions sobre l'educació universitària, impulsant la investigació i la transferència de coneixement en un espai més ampli i en connexió amb el món sencer. Cada vegada s'expressa amb més força la voluntat de la ciuta-

©MJ Mora

dania d'intervenir directament, i democràticament, en els assumptes que els concerneixen. Famílies, estudiants i professionals de l'educació han de tenir un paper no només instrumental, sinó polític, en el sentit més noble de la paraula, en les decisions educatives.

La sociologia de l'educació mostra que els sistemes educatius són més eficients quan tots els actors intervenen en el govern i l'orientació de l'educació de manera equilibrada. Cada vegada és més necessari començar a parlar d'ecosistema educatiu i introduir, en la presa de decisions, altres protagonistes: el lleure educatiu, associacions de veïns, entitats culturals, esportives... Tota la tribu.

Dret de ciutadania o dret mercantil?

Ni el Govern del PP ni el de CiU no ho volen pas així. Es disputen el control de

l'escola "estatal" (que no pública, tal com l'han deixada), expulsant-ne els ajuntaments i la comunitat escolar, i ignorant tota l'educació fora de l'escola. En canvi, promouen la presa de decisions per part de les empreses, convertint un dret de ciutadania en un dret mercantil. I diuen que ho fan en nom de la llibertat: "les famílies poden triar escola".

El tertulià semblava reivindicar just això: triar en el mercat. Trist concepte de llibertat, perquè implica desigualtat i, a més, és avorrit i infantil. La llibertat vol pensar, projectar cap al futur, fer el camí per anar on vols arribar, ser responsable amb la comunitat. La llibertat no vol que li donin les coses fetes i taxades. I menys l'educació.

Sí, l'educació pública és més lliure. ■ **Montse Ros**

La força de la plantilla de Boí Taüll aconsegueix un principi de solució

El passat mes de juny CCOO de Lleida denuncià la situació dels treballadors i treballadores del complex turístic de Boí Taüll, que van arribar al límit del que és raonable després d'arrossegar diversos ERO, acomiadaments, cessions contractuals de jornada i el pas de fixos a fixos discontinus, a més de la manca de pujades salarials durant més de 5 anys i l'impagament de les nòmines durant els mesos de març, abril i juny d'enguany, amb l'excusa d'intentar aixecar la companyia.

Aquesta situació i l'amenaça d'una vaga, que finalment no es va dur a terme, van fer que la direcció de l'empresa iniciés amb la Generalitat la negociació d'un prè-tec que els permetés pagar els proveïdors i els treballadors i les treballadores, i començar, així, la temporada d'estiu amb garanties.

A mitjan setembre l'empresa ha complert els acords als quals arribà, que garanteixen l'arrencada de la temporada d'hivern sense problemes de pagament, i als treballadors i treballadores ja només els queda per cobrar, del que els devien, mig mes de juliol i l'agost. ■

III Conferència Consultiva Intercomarcal de CCOO Baix Llobregat - Alt Penedès - Anoia - Garraf

24 D'OCTUBRE DEL 2014 de 9 a 14 h

Seu de CCOO, Ctra. d'Esplugues, 68, 08940 Cornellà de Llobregat

REPENSEM EL SINDICAT. EIXAMPLEM HORIZONS. FEM CRÉIXER EL SINDICAT DIGUES-HI LA TEVA!

Inscriu-t'hi: [93 474 99 00](tel:934749900) / blapag@cco.cat / [facebook](https://www.facebook.com/blapag) / [twitter](https://twitter.com/blapag)

Es crea la Plataforma en defensa de la sanitat pública al Baix Llobregat

El Fòrum Social del Baix Llobregat, aliança formada per sindicats, partits polítics d'esquerra, entitats veïnals i socials, ha impulsat la creació de la Plataforma en defensa de la sanitat pública del Baix Llobregat. Llistes d'espera interminables, tancament de llits i quiròfans, condicions de col·lapse a les urgències hospitalàries, acomiadaments injustificats de treballadores i treballadors, falta d'inversió i pressupost minvant per als ambulatoris i els centres d'urgències d'atenció primària (CUAP). És el resultat d'una política ideològica d'atac a allò públic per beneficiar la idea que l'àmbit privat és més eficaç i eficient.

Les organitzacions i entitats signants del manifest impulsor ens hi rebel·lem en contra i apostem per la coordinació de les mobilitzacions i les propostes a la nostra comarca amb l'impuls d'una Plataforma en defensa de la sanitat pública al Baix Llobregat que sumi forces per afrontar i combatre aquesta situació. ■

Retallar per privatitzar

El Govern de la Generalitat realitza una negociació permanent de la negociació col·lectiva pel que fa a les condicions laborals i socials del seu personal.

Ha estat una constant que el Govern utilitzi la Mesa General de la Funció Pública i la Mesa Sectorial del Personal Administratiu i Tècnic com un pur formalisme, imposant el seu dictat de retallades. Una clara expressió del tarannà d'aquest Govern és la proposta de reforma de l'Administració que pretén realitzar, que vol reduir el volum de l'Administració de la Generalitat, els serveis públics que presta i, en conseqüència, el nombre de treballadors i treballadores. Per CCOO es tracta d'una proposta tramposa que vol convertir els treballadors i treballadores en responsables de les possibles ineficiències del funcionament de les administracions. No ens oposem que s'avalui i es compensi la nostra feina, però volem que es faci de forma objectiva, democràtica i contrastada. CCOO ens oposarem a qualsevol intent d'establir avaluacions que es fonamentin únicament en el criteri dels comandaments.

CCOO considerem que no necessitem personal escollit a dit per "confiança política" en lloc de fer-ho per criteris de capacitat professional. Considerem indignant que el Govern vulgui incrementar el volum de càrrecs de confiança amb aquesta figura i que vulgui afegir despesa pública alhora que retalla les retribucions i els serveis. La creació d'aquesta figura resta independència a la funció pública i la converteix en més fidel als governs de torn que a la ciutadania que ha de servir.

La col·laboració pública i privada és l'eufemisme utilitzat per anunciar una política d'externalitzacions i privatitzacions. Els poders públics estan obligats a garantir els serveis fonamentals a la ciutadania de forma equitativa i eficient, i la millor forma de fer-ho és des de la prestació directa i no des de diferents models de privatització. Amb aquestes propostes de reforma, el Govern de la Generalitat se situa com a capdavanter de les polítiques conservadores europees que volen reduir els serveis públics i socials als nivells de caritat i no de drets de ciutadania, i donar negoci a empreses privades a costa dels impostos de tots, però que, en canvi, no serviran a l'interès públic, sinó a qui els pugui pagar. ■ **Sílvia Cegarra**

L'Administració local catalana continua destruint llocs de treball tot i reduir el seu deute

L'Administració local catalana, tot i la reducció del seu deute, continua destruint llocs de treball. Segons dades estadístiques entre gener del 2013 i gener del 2014, les empleades i empleats públics locals han disminuït en 1.724 efectius (un 1,98% de reducció). En el mateix període de temps a tot l'Estat, els empleats públics locals han crescut en més de 10.000 efectius tot i tenir un deute per càpita superior al dels ens locals catalans.

Aquestes dades, entre moltes d'altres, demostren que el deute de les administracions locals és molt diferent entre elles, conjuntament amb el fet que els ajuntaments no són les administracions que acumulen més deute, i reforcen el posicionament de CCOO de la no-necessitat de la implementació de la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local (LRSAL), una reforma que el que en realitat busca és eliminar i externalitzar els serveis municipals, cosa que provocarà una pèrdua de serveis a la ciutadania, especialment als més necessitats. ■

Acord per a la millora de la contractació pública en el sector de serveis socials i atenció a les persones

El passat 21 de juliol, sindicats, patronals, col·legis professionals i entitats del tercer sector social van signar un acord per impulsar la millora de la contractació pública amb el qual pretenen garantir la qualitat dels serveis i de l'ocupació del sector, i preservar la sostenibilitat del sistema d'atenció a les persones. Els signants exigeixen que els processos de contractació pública vetllin per la qualitat dels serveis i no se supeditin únicament a l'oferta econòmica. Aquest acord estableix els elements fonamentals que els òrgans contractants de serveis d'atenció a les persones han de tenir en compte amb l'objectiu de preservar-ne la qualitat.

L'acord preveu la necessitat de fer prevaler els criteris directament vinculats a l'objecte del contracte i la qualitat del servei; la limitació de les ofertes econòmiques anormalment baixes o desproporcionades; el respecte per les condicions laborals dels professionals basant-se en la normativa sectorial corresponent, o la implantació necessària de mecanismes de control.

Aquest acord, que pretén ser un primer pas per avançar conjuntament cap a la millora de la contractació pública de serveis d'atenció a les persones, s'ha presentat al Govern mitjançant una reunió amb el president de la Generalitat feta el dia 1 d'octubre. ■

Avantatges per a afiliats i afiliades i familiars directes

CCOO

Aquest estiu també has donat vacances a la teva boca?

Assegura't que li han sentat bé.

GRATIS

visita i diagnòstic complet en 1ª visita

NETEJA BUCAL

20€

(per sessió)

Descompte

25%

en tractaments i finançament

NOVETAT

Gabinet d'Osteopatia, Posturologia i ATM

DIAGNÒSTIC+TRACTAMENT EN 1ª VISITA NOMÉS 45€

I només fins el 15 de novembre

DTE. 35%

en cirurgia implantològica i ortodòncia fixa metal··lica i ceràmica*

www.odontquality.cat

[odontquality](https://www.facebook.com/odontquality)

BARCELONA

Passeig de Fabra 271

Tel.: 93 459 06 07

HOSPITALET

Av. Pàmies, 191

Tel.: 93 448 21 23

SABADELL

Via Alexandria, 12 - 34

Tel.: 93 724 40 99

*Oferta amb límit de places. Limitació de nombre de places. Oferta de 30 dies amb límit de 1.000 places. Valides fins al 30 de setembre de 2014.

Un nou impost gravarà els habitatges buits

Una de les característiques de la crisi actual és la coexistència d'unes creixents necessitats socials d'habitatge amb uns importants estocs d'habitatges buits propietat, majoritàriament, de les entitats financeres.

CCOO de Catalunya fa anys que ens mobilitzem, amb d'altres organitzacions socials, per reclamar mesures concretes per fer efectiu el dret constitucional a l'habitatge.

Així, CCOO vam ser promotors de la ILP per la dació en pagament, que, malgrat haver recollit prop d'un milió i mig de signatures, es va estavellar contra la majoria absoluta del PP al Congrés dels Diputats. Actualment, CCOO de Catalunya, conjuntament amb altres entitats socials, estem realitzant una campanya per recla-

mar a la Generalitat la creació d'un fons d'habitatges de lloguer social a partir dels estocs d'habitatges buits propietat de les entitats financeres.

Impuls al lloguer social

En aquest escenari, el passat mes de juny, el Govern de la Generalitat va iniciar la tramitació d'un avantprojecte de llei per crear un impost sobre els habitatges buits. Es tracta d'una mesura tributària que grava els habitatges desocupats injustificadament, propietat de persones jurídiques, en els àmbits territorials amb una acreditada necessitat d'habitatge. Amb aquesta mesura fiscal, el Govern de la Generalitat pretén mobilitzar els habitatges buits perquè es destinin a lloguer social.

Al dictamen del Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya sobre aquest avantprojecte de llei, del passat mes de juliol, CCOO hem valorat favorablement la creació d'un impost que, tal com preveu la Llei del dret a l'habitatge, gravi els habitatges que incompleixen la seva funció social perquè estan injustificadament desocupats.

A fi d'aconseguir la finalitat prevista amb aquest impost, CCOO hem observat en el dictamen que cal exigir als propietaris que, per acollir-se a les bonificacions fiscals previstes a l'avantprojecte, destinin els habitatges buits a lloguer social durant un període mínim de temps. Una exigència que no preveu l'avantprojecte de llei elaborat pel Govern. ■ **Xavier Becerra**

CCOO aposta per l'accés a la feina amb bici

La major part dels desplaçaments que realitzem per anar a la feina o tornar-ne es fan amb mitjans motoritzats, amb un clar predomini del vehicle particular. Això genera importants repercussions ambientals i econòmiques, però també ens trobem davant d'un problema de salut pública. El motiu pel qual impera aquest model brut i insostenible és complex. En bona part, està relacionat amb la reubicació dels centres de producció a la perifèria de ciutats i pobles, el que ha incrementat, en molts casos, la distància que s'ha de cobrir per arribar al lloc de treball.

Tal com hem denunciat des de CCOO de Catalunya, els trajectes, les freqüències i els horaris de les xarxes de transport públic no estan dissenyats per atendre la demanda a la gran majoria dels polígons industrials. El problema principal rau en la

desconsideració de molts empresaris i de la majoria de les administracions públiques implicades.

A moltes ciutats, la manera en què els treballadors i treballadores anem a la feina ha canviat durant els darrers anys. D'una banda, s'ha reduït l'ús del vehicle particular, el que es pot vincular a l'impacte de la crisi. I també és molt evident l'increment del transport amb bicicleta. Per exemple, a Barcelona s'ha passat de poc més de 30.000 viatges per dia l'any 2004 als més de 130.000 que es poden calcular ara. Aquest augment considerable té part de la seva explicació en raons econòmiques, ja que és un mitjà de transport molt assequible. Però n'hi ha d'altres relacionades amb la major sensibilització ambiental, la millora dels vials, l'estalvi de temps o del simple gaudi.

La majoria dels viatges ciclistes en dies laborables són per anar a la feina o tornar-ne. Per això des de CCOO estudiem la problemàtica dels usuaris i usuàries i defensem decididament aquest sistema de transport sa i ecològic. Així, les accions que hem organitzat dins la darrera Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura han estat adreçades a reivindicar accessos més segurs per als ciclistes, i també difondre bones pràctiques entre aquests. Hem elaborat un tríptic on situem els principals drets i deures que s'han de tenir en compte quan circulem amb bicicleta. ■ **José Manuel Jurado**

LA FRASE **Santiago Vidal i Marsal (1954), magistrat de l'Audiència Provincial de Barcelona, professor de dret i criminologia a la UB i membre de Jutges per la Democràcia.**

"Si tens diners i contactes, la sanitat t'anirà molt ràpida i la justícia molt lenta"

GUARDÓ

La Secció Sindical de CCOO de Siemens guanya el Premi Aurora Gómez

El passat 9 de juliol, i en el marc de l'escola d'estiu del sindicat, la Fundació Cipriano Garcia - CCOO de Catalunya va fer entrega del Premi Aurora Gómez a la lluita feminista en l'àmbit laboral al projecte "La fuerza de una imagen", impulsat per la Secció Sindical de CCOO de Siemens (Cornellà de Llobregat).

El projecte guanyador consistia en la realització d'un parell de sessions fotogràfiques a les instal·lacions tant de fàbrica com d'oficines, amb l'objectiu de fer visibles la tasca i l'esforç que duen a terme les dones de Siemens als seus llocs de treball. Totes les fotografies, així com d'altres accions i informacions vinculades al projecte es poden veure al blog:

<http://bit.ly/1rxKeeR>

JUSTÍCIA

CCOO incorpora denúncies a la querella argentina contra els crims del franquisme

La jutgessa argentina María Servini de Cubría va iniciar fa mesos la Querella 4591/10 contra els crims del franquisme. A finals del 2013, CCOO de Catalunya i la Fundació Cipriano Garcia - CCOO de Catalunya van firmar una adhesió a aquesta querella, ja que molts militants del sindicat van patir amb especial virulència la repressió del franquisme, amb detencions, tortures i llargues condemnes de presó.

CCOO ha estat recollint testimonis de represaliats per la dictadura franquista, i el passat mes de juny es van lliurar al Consolat argentí de Barcelona aquestes denúncies, per ser incorporades a la causa argentina. Cal recordar que els autors de molts delictes qualificats com a crims contra la humanitat han gaudit d'impunitat a Espanya, a diferència de moltes víctimes i familiars, que es troben en una situació de desemparament i sense haver rebut cap tipus de reparació. ■

MEMÒRIA HISTÒRICA

Es presenta el projecte "Arguments de la nostra història"

El projecte "Arguments de la nostra història" consisteix en la creació d'una pàgina web que recull els relats de la vida de desenes de persones que han format part de la història del sindicat.

Entre el 1994 i el 2002, l'Arxiu Històric de CCOO de Catalunya va entrevistar 150 persones relacionades amb el sindicat (100 homes i 50 dones). Les entrevistes recullen converses que van des de les 5 fins a les 20 hores per persona, i que han estat transcrites i indexades en una base de dades accessible per poder ser consultades.

Els entrevistats parlen dels seus pares, del lloc on van néixer, de les seves condicions de vida, de la militància sindical i de múltiples aspectes de la història que han viscut. Es tracta d'un material antropològic on afloren anècdotes i històries susceptibles d'alimentar novel·les i guions de pel·lícules que encara estan per fer. ■

SEGIS Alfons López & Pepe Gálvez

222.000 nens en situació de pobresa atesos.

67.000 llocs de treball per a persones amb dificultats.

734.000 persones grans que participen anualment en els nostres tallers.

51.000 persones amb malalties avançades que han estat ateses.

18.000 habitatges de lloguer social lliurats.

3.780 joves becats per ampliar estudis a les millors universitats del món.

*Olga Sanchiz Esteve,
clienta de CaixaBank*

Tu fas una gran obra cada dia

Gràcies al suport de clients, empleats i voluntaris que han posat l'ànima per fer de l'Obra Social "la Caixa" l'obra social més gran del país, per setè any consecutiu destinem 500 milions d'euros a ajudar els qui més ho necessiten.

Tot això, mitjançant iniciatives que lluiten contra l'exclusió i la pobresa, faciliten la integració laboral, promouen l'educació i acosten la cultura a tothom.

**Obra Social "la Caixa",
la primera obra social del país**

Obra Social "la Caixa"

L'ànima de "la Caixa"